

ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ

ΟΡΓΑΝΟ ΤΟΥ ΑΝΤΙΔΙΚΤΑΤΟΡΙΚΟΥ ΕΡΓΑΤΙΚΟΥ ΜΕΤΩΠΟΥ (ΑΕΜ)

Αριθμός φύλλου 1 Τετάρτη 15 Οκτωβρίου 1975 Γραφεία: Πατησίων 5, 7ος όροφ.— Αθήνα. Τηλ. 534090— 534716. Τιμή φύλλου δρχ. 5

Η ΕΡΓΑΤΟ-ΥΠΑΛΛΗΛΙΚΗ ΤΑΞΗ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΒΑΔΙΣΕΙ

Ένωμένη στις άρχαιρεσίες

◆ Για τή συντριβή των χουντικών ◆ τή μαζικοποίηση ◆ τή λύση των προβλημάτων

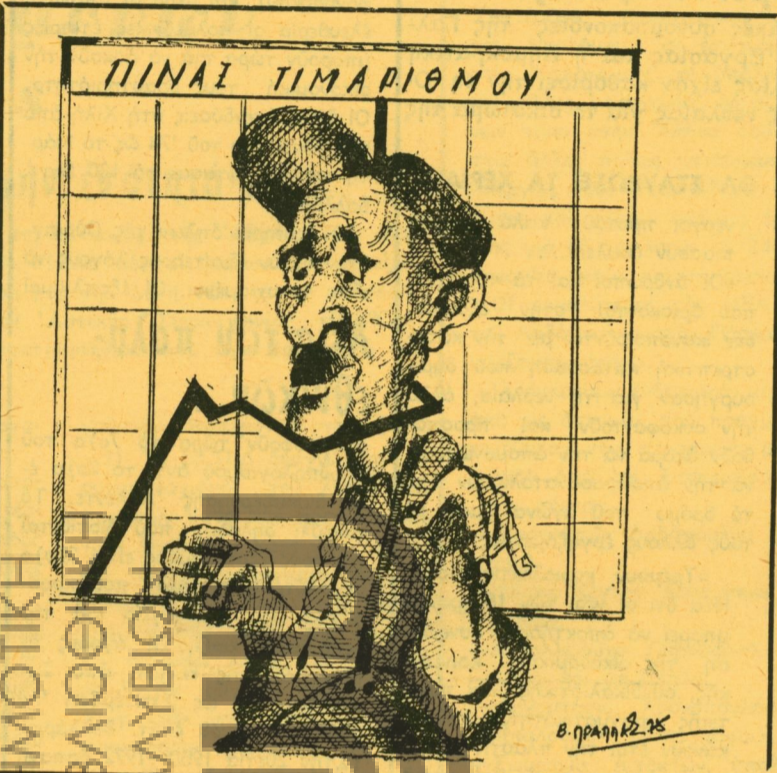
Ένώ η διαδικασία των άρχαιρεσιών έχει άρχισει, η εργατική τάξη της χώρας μας δυναμώνει τήν ενότητά της για να δώσει από καλύτερες θέσεις, άποφασιστικά και άποτελεσματικά τή μάχη των άρχαιρεσιών. Οι εργάτες και οι υπάλληλοι έχοντας τήν πικρή πείρα από τήν Μακρημο-θεωδωρική περίοδο που μάς οδήγησε στην χουντική τυραννία, θεωρούν τις άρχαιρεσίες σαν ευκαιρία για να χτυπήσουν και να

λογής ξένων στα συμφέροντα τής εργατικής τάξης, που άπομυζούν και εκφυλίζουν τις οργανώσεις της.

• Οι άντιδραστικές δυνάμεις έχουν συσπειρωθεί και με τήν βοήθεια των ξένων, των χουντικών ύπολειμάτων που υπάρχουν ακόμα στον κρατικό μηχανισμό δρουν καθημερινά, άσταμάτητα μέρα και νύχτα για να εκλεγούν πάλι στις διοικήσεις, να άναρριχθουν στις δευτεροβάθμιες οργανώσεις και τήν ΓΣΕΕ και να βραχυκυκλώσουν για μι ά φορά ακόμα τό εργατικό κίνημα.

• Η ύπαρξη του Συνδικαλιστικού τμήματος τής ασφάλειας, ή άστυνόμευση στους τόπους δουλειάς, οι μαζικές άπολύσεις συνδικαλιστών εντάσσεται σε μι ά λογική και πρακτική που επιδιώκει να κρατήσει τó συνδικαλιστικό κίνημα καθηλωμένο και άπομαζικοποιημένο.

• Η εργατική τάξη, στην μάχη της αυτή, έχει να άντιμετωπίσει πολλές δυσκολίες και να υπερπηδήσει πολλά έμποδια που καθημερινά μπαίνουν μπροστά της για τή ή Κυβέρνηση από τήν άρχή προσπάθησε να περιορίσει και να κρατήσει τήν άποχουντοποίηση μέσα σε όρισμένα πλαίσια, που θά τήν διευκόλυνε να φτιάξει τόν δικό της έλεγχομένο συνδικαλισμό. Οι νόμοι 42)74, 6)75 και ό 89)75 σε αυτό άκριβώς ά

πέβλεπαν.
• Μοναδική διεξοδος από αυτή τήν κατάσταση βρίσκεται στην ενότητα όλων των δημοκρατικών άντιδικτατορικών δυνάμεων που δρουν στο συνδικαλιστικό χώρο. Προς αυτή τήν κατεύθυνση έρχεται να βοηθήσει ή δημιουργία τής ΑΣΔΗΣ, που με τήν διακήρυξή της και τó πρόγραμμα διεκδικήσεων έθεσε (ΣΥΝΕΧΕΙΑ στην 4η σελίδα)

Η Α.Σ.Δ.Η.Σ καλεί σε διάλογο

Η Άδέσμευτη Συνδικαλιστική Δημοκρατική Συνεργασία (ΑΣΔΗΣ) με τήν διακήρυξή της και με τó πρόγραμμα κοινωνικών και οικονομικών διεκδικήσεων, έθεσε τις βάσεις για μι ά πραγματική Ισότητα, δημοκρατική συζήτηση με όλα τά συνδικαλιστικά στελέχη, που με άισθημα ευθύνης είναι διατεθειμένοι να συμβάλουν στην κοινή προσπάθεια για τήν έξυγίανση του συνδικαλιστικού μας κινήματος.

Η προσπάθεια τής ΑΣΔΗΣ για τήν άνάπτυξη ενός ενιαίου και αυτόνομου συνδικαλιστικού κινήματος, άπαλλαγμένου από κάθε κρατική, εργοδοτική, άστυνομική (ΣΥΝΕΧΕΙΑ στην 5η σελίδα)

Σύσκεψη του ΑΕΜ τήν Δευτέρα

Σύσκεψη στελεχών του ΑΕΜ Αθήνας στις 19.10.75 και ώρα 6 μ.μ. στην αίθουσα Παντοπωλών, Σοφοκλέους 47, 6' όροφος με θέματα τήν ενημέρωση για τήν ΑΣΔΗΣ και άρχαιρεσίες.

συντρίψουν τά χουντικά ύπολείματα στον εργατικό χώρο να έξαφανίσουν τó καρκίνωμα που για τόσα χρόνια βασάνιζε τó συνδικαλιστικό μας κίνημα. Να άποκλείσουν όριστικά τούς συνεργάτες τής χούντας τούς ανθρώπους που είχαν μετατρέψει τά εργατικά κέντρα και τά γραφεία των οργανώσεων σε παραρτήματα τής Άσφάλειας. Να άποκλείσουν με τήν ψήφο τους όλα τά διεφθαρμένα και παρασιτικά στοιχεία τούς πράκτορες των κάθε

Ποτέ πιά φασισμός

Ημέρα Σάββατο 27 Σεπτεμβρίου, τήν αύγή. Οι όμοβροντίες των φασιστικών άποσπασμάτων, που ξάπλωναν νεκρά τά παλληκάρια άντιλάλησαν σ' όλη τήν Εύρώπη, σ' όλο τόν κόσμο. Και πριν να σήση ή θουή σηκώθηκε τó άνάθεμα και ή κατάρα και ή όργη των λαών που ή δολοφονία των πέντε άγωνιστών τής έλευθερίας του Ισπανικού λαού τούς έπαιρνε άδέρφια και συναγωνιστές. Τά σύνορα έπεσαν κι' οι λαοί ένώθηκαν στον κοινό άγώνα ενάντια στον κοινό έχθρό. Τόν φασισμό. Και τόν πάτρωνά του. Τόν άμερικάνικο Ιμπεριαλισμό.

Η έκδοσή μας και οι στόχοι της

Η «Εργατική Ένότητα», δημοσιογραφικό όργανο του ΑΕΜ, έρχεται έστω και καθυστερημένα, να συμβάλει στη μελέτη και προβολή των προβλημάτων των εργαζομένων. Να βοηθήσει τó ζωντανό και ταξικό κίνημα να τραθήξει μπροστά για τήν πραγματοποίηση των άντικειμενικών του σκοπών και επιδιώξεων.

Στή διάρκεια τής δικτατορίας τó ΑΕΜ στις δύσκολες συνθήκες τής παρανομίας, έδινε τó παρών στον άγώνα για τήν υπεράσπιση των δικαιωμάτων των εργαζομένων. Με τις διάφορες μπροσούρες, σχετικές με τά προβλήματα των Άσφαλιστικών Ταμείων, τήν άνοδο του τιμαρίθμου κλπ., ενημέρωνε και καθοδηγούσε τήν εργατική τάξη να άντισταθί στην επίθεση τής εργοδοσίας, που καλυπτότανε από τή χουντική άύθαιρεσία. Στο έξωτερικό με τήν έκδοση του περιοδικού «Συνδικαλιστική Πρωτοπορία», τά μέλη του ΑΕΜ διαφωτίζαν τούς μετανάστες τόσο για τήν κατάσταση που επικρατούσε στη χώρα μας, όσο και για τά προβλήματα που άντιμετώπιζαν οι έλληνες εργάτες εκεί. Ένώ παράλληλα με τó ξενόγλωσσο περιοδικό «COURRIER SYNDICAL GREC» πληροφορούσαν τις διεθνείς συνδικαλιστικές οργανώσεις και τήν κοινή γνώμη για τόν άγώνα του έλληνικού λαού κατά τής δικτατορίας.

Τό ΑΕΜ σαν κίνηση συνδικαλιστική, δέν εκφράζει τις άποψεις και θέσεις κανενός πολιτικού κόμματος. Άνήκει και κινείται στο χώρο τής Δημοκρατικής Άριστερας. Τό συγκροτούν στελέχη και μέλη από πολλές τάσεις και παρατάξεις, που έλεύθερα μεταξύ τους πραγματοποιούν τήν ενότητα στη δράση με πλήρη συνέπεια και άλληλεγγύη.

Τό ΑΕΜ ούδέποτε μονοπάλησε τόν άντιδικτατορικό άγώνα, στο εργατικό κίνημα άν και ιδρύθηκε από τις πρώτες ομάδες άντίστασης και πάλαψε άσταμάτητα τή δικτατορία μέχρι και τήν 23 Ιουλίου 1974. Πραγματοποίησε συνεργασίες με

άλλες ομάδες πάντοτε θετικά, δημιουργικά προσέφερε τις υπηρεσίες σουδς εργαζομένους και τó συνδικαλιστικό κίνημα.

ΣΗΜΕΡΙΝΟΙ ΜΑΣ ΣΤΟΧΟΙ είναι: Να άγωνισθούμε σκληρά για να επιτύχουμε τήν άντιδικτατορική ενότητα των συνδικαλιστικών δυνάμεων, άπαραίτητη προϋπόθεση για να καταστραφούν οι χουντικοί μηχανισμοί που υπάρχουν ακόμα και στις πρωτοβάθμιες συνδικαλιστικές οργανώσεις.

Η ενότητα όμως προϋποθέτει τή μαζικοποίηση του κινήματος, και τήν έγγραφη ΟΛΩΝ ΑΝΕΞΑΙΡΕΤΑ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΝ ΜΕΣΑ ΣΤΑ ΕΡΓΑΤΙΚΑ ΚΕΝΤΡΑ, ΤΙΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΕΣ ΚΑΙ ΤΗ Γ.Σ.Ε.Ε.

Καμμιά δικαιολογία δέν είναι ικανή από μέρος εκείνων που διοικούν τις δευτεροβάθμιες και τις τριτοβάθμιες οργανώσεις για να καθυστερούν άκόμη τις έγγραφές, με τελικό σκοπό τήν ματαίωσή τους.

ΜΕ ΤΗΝ ΕΝΟΤΗΤΑ, τις έγγραφές και τή μαζικοποίηση του εργατικού κινήματος, θά επιτύχουμε να κτίσουμε ένα κίνημα αυτόδύναμο, ανεξάρτητο, άγωνιστικό, ταξικό, που θά βρή τελικά τά δρόμο του για να επικυρώσει τόν ιστορικό προορισμό του.

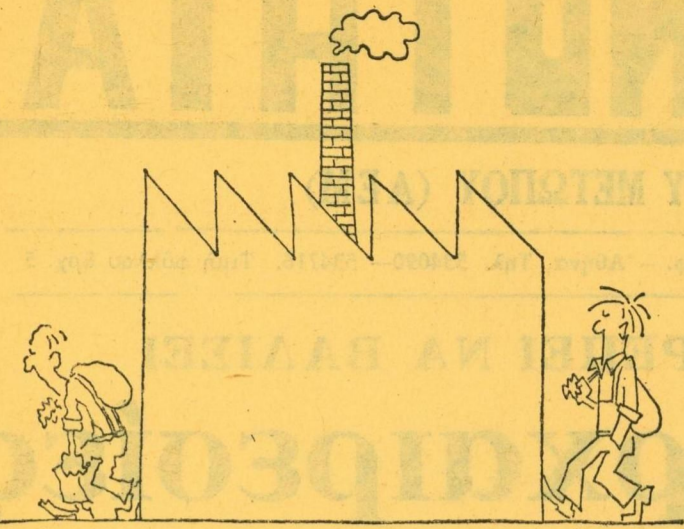
Οι διενέξεις, οι διασπάσεις, οι άπέραντες θεωρητικολογίες, άφορισμοί και φραστικές άκρότητες δέν βοηθάνε τó εργατικό κίνημα, άπλως τó άποπροσανατολίζουν και τó οδηγούν στη στασιμότητα, ενώ οι χουντικοί μηχανισμοί δουλεύουν νύκτα και ήμέρα για να βραχυκυκλώσουν και πάλι τά εργατικά συνδικάτα.

Δέν υπάρχουν περιθώρια άναμονής. Όλοι μαζί άς άγωνισθούμε για τήν συνδικαλιστική ενότητα, τήν μαζικοποίηση και έγγραφη όλων των συνδικαλιστικών οργανώσεων στους άνωτέρους συνδικαλιστικούς οργανισμούς.

ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ένοιωσαν θάθειά τήν πρόκληση και τήν άπειλή. Γιατί πριν λίγο καιρό ή φασιστική σκλαβιά πλάκωνε τά στήθεια μας. Γιατί τó αίμα των παιδιών μας έτρεχε στο Πολυτεχνείο. Γιατί ή Ιμπεριαλιστική συνωμοσία έσπερνε τó θάνατο και τή συμφορά και κατάλυε τήν ανεξαρτησία τής Κύπρου. Γιατί και σήμερα άκόμα ή Ιμπεριαλιστική έπιβουλή κρέμεται πάνω άπ' τó λαό μας. Και οι Έλληνες άπαντώντας στην πρόκληση και στην άπειλή θροντοφώναξαν τήν άπόφασή τους, άπόφαση άνυποχώρητου άγώνα: ΘΑΝΑΤΟΣ ΣΤΟ ΦΑΣΙΣΜΟ ΚΑΙ ΣΤΟΝ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟ.

Οι έκδηλώσεις του λαού μας για τήν καταδίκη του φραγκικού έγκλήματος κορυφώθηκαν με τήν πανεργατική δεκάλεπτη στάση εργασίας που κήρυξε ή ΓΣΕΕ. Τήν Πέμπτη 2 Οκτωβρίου, στις δέκα τó πρωί ή δουλειά σταμάτησε. Η έλληνική εργατική τάξη σύσσωμη, ένωμένη και σφίγγοντας τή γροθιά που θά τσακίσει τó φασισμό και τόν Ιμπεριαλισμό, τίμησε καθώς πρέπει σε άντρωμένους, τούς νεκρούς άγωνιστές.

Ο. Χ.

150.000 νέοι εργαζόμενοι αγωνίζονται

ΟΙ ΔΥΟ ΜΕΓΑΛΕΣ εργατικές συνομοσπονδίες της Γαλλίας η Γενική Συνομοσπονδία Έργασίας και η Δημοκρατική Συνομοσπονδία Έργατών Γαλλίας είχαν καθορίσει την 4η Οκτωβρίου σαν ημέρα δράσης της νεολαίας για το δικαίωμα της εργασίας.

Η ΓΑΛΛΙΚΗ ΝΕΟΛΑΙΑ ΔΕΝ ΘΑ ΣΤΑΥΡΩΣΕΙ ΤΑ ΧΕΡΙΑ

«Η νεολαία αρνείται, τόνισε ο Ζώρζ Σεγκύ, να πληρώσει τις συνέπειες της αντιδραστικής πολιτικής, που την οδηγεί στην ανεργία, στις στερήσεις, στο περιθώριο και την εξαθλίωση. Ξεσηκώνεται και συχνά εξεγείρεται απέναντι σ' ένα σύστημα διαβρωμένο από το χρήμα, που θαρνύεται για τόσες αδικίες, διαφθορά, διαστροφές και ζυμότητες. Η νεολαία θέλει να ζήσει ελεύθερη, με το ρυθμό της εποχής μας, να χαρεί τις δυνατότητες που επιτρέπουν σήμερα η τεχνική και επιστημονική πρόοδος. Αγωνίζεται για να μεταρρυθμίσει και να μεταμορφώσει την κοινωνία προς την κατεύθυνση της δημοκρατίας και της κοινωνικής προόδου, που θ' ανοίξουν στη Γαλλία μια σοσιαλιστική προοπτική.

Και παρακάτω, ο Γενικός Γραμματέας της μαζικότερης Συνομοσπονδίας των Εργαζομένων της Γαλλίας, τονίζει:

«Η σημερινή κυρίαρχη τάξη της Γαλλίας —ή Γαλλία του Ζισκάρ Ντ' Εσταί— είναι η τάξη της κοινωνικής ανισότητας, όπου μια μειοψηφία μεγαλοεργοδοτών αντιπαραθέτει την πιο προκλητική χλιδή μπροστά στις δυσκολίες της ζωής, τις στερήσεις και τη φτώχεια των δημιουργών του εθνικού πλούτου. Το δικαίωμα της εργασίας γίνεται προνόμιο. Η παιδεία θυσιάζεται στα ισχυρά ιδιωτικά συμφέροντα. Έκατοντάδες χιλιάδες αγόρια και κορίτσια, με ή χωρίς επαγγελματική ειδίκευση, είναι κι όλος α-

νεργοί προτού καλά - καλά πιάσουν δουλειά...
«Οι άνθρωποι και τα κόμματα, που βρίσκονται στην εξουσία, δεν Ικανοποιούνται με την καταστρεπτική κατάσταση που δημιουργήσαν για τη νεολαία, αλλά την ουκοφαντούν και προσπαθούν ακόμα να την απομονώσουν, να την αποπροσανατολίσουν από το δρόμο του αγώνα μαζί με τους άλλους εργαζόμενους.

«Τρέμουν κυριολεκτικά στην ιδέα ότι οι νέοι των 18 χρονών μπορεί να άποκτίσουν συνείδηση της οικονομικής, κοινωνικής, συνδικαλιστικής και πολιτικής πραγματικότητας και να κάνουν έτσι την πλάστιγγα να γύρει αποφασιστικά στη μεριά της Άριστερας και το Κοινό Πρόγραμμά της, της δημοκρατικής και προοδευτικής διακυβέρνησης, γίνει πράξη.

Και ο Σεγκύ καταλήγει:

«Ενώ οι πολιτικοί της Δεξιάς, που νέμονται προσωρινά την εξουσία, οι εργοδότες και οι άλλοι στυλοβάτες της αδικίας, δεν άπασχολούνται με τη νεολαία παρά μόνο για να την ξεγελάσουν, να την αποτραβήξουν από τον αγώνα, να της επιπιβάλουν σιγή, ή Γενική Συνομοσπονδία Έργασίας συνεχίζει και δυναμώνει τη δραστηριότητά της ανάμεσα σε όλους τους νέους εργαζόμενους, δημιουργεί αληθινό κλίμα εμπιστοσύνης για να ακούγεται πλατιά ή φωνή τους σε κάθε ευκαιρία, για να καταλάβουν τη θέση που τους άνηκει και να παίξουν με πληρότητα το ρόλο τους στο συνδικαλιστικό κίνημα».

ΘΑ ΑΝΟΙΞΟΥΜΕ ΤΟ ΔΡΟΜΟ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Ο Έντμουντ Μαίρ, Γεν. Γραμματέας της άλλης μεγάλης Συνομοσπονδίας Έργασίας της Γαλλίας, που συνεργάζεται και συντονίζει τις προσπάθειές της με την πρώτη, υπογραμμίζει, σχετικά με τη στενή επαφή της νεολαίας με τα συνδικάτα:

«Η επιτυχία που είχε ή συγκέντρωσή μας το άποδείχτει. Η ένότητα σφρηλατήθηκε άναμεσα στη νεολαία και το συνδικαλιστικό κίνημα».

Χαιρετίζοντας αυτή «τη μεγαλύτερη διαμαρτυρία των νέων δλων των περιοχών και όλων των επαγγελματών για το δικαίωμα της εργασίας» κατάγγειλε, άναφέροντας μία σειρά περιπτώσεις, την κυβερνητική μεθοδολογία της εξαπάτησης και τα διάφορα τε-

χνάσματα που χρησιμοποιεί για να αποπροσανατολίσει τους νέους.

«Στη σημερινή κοινωνία, συνεχίζει, όταν είσαι 20 χρονών, νοιώθεις τον έαυτό σου χαμένο μέσα σε μία σήραγγα χωρίς διεξόδο. *Αν, όμως, είσαι στα έξηητα, νοιώθεις σαν να φθάνεις ξεθεωμένος, άδειος στο κατώφλι ενός καταφύγιου που κι εκεί δεν υπάρχει έλπίδα...

«Για την άπασχόληση και το μέλλον των νέων μας, ή πρωτοφανέρωτη, σε όγκο και παλμό συγκέντρωσή μας άποτελεί όρόσημο. Με την άκούραστη δουλειά μας, μαζί με όλόκληρη την εργατική τάξη, θα ΑΝΟΙΞΟΥΜΕ ΤΟ ΔΡΟΜΟ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΓΙΑ ΤΗ ΝΕΟΛΑΙΑ, ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ ΜΑΣ».

ΧΙΛΗ: Δύο χρόνια στά νύχια του φασισμού

Στις 11 Σεπτεμβρίου έκλεισαν δύο χρόνια άπ' το αίματηρό πραξικόπημα της χιλιανής χούντας. Για το χιλιανό λαό υπάρχει ή πείνα, ή στέρηση κάθε έλευθερίας, τα στρατόπεδα και οι φυλακές με 8.000 κρατούμενους (για 2.000 άλλους που πρόσφατα δηλώθηκαν σαν «έξαφανισμένοι») υπάρχουν βάσιμες ύποψίες ότι δολοφονήθηκαν), και μέσα σε άπόλυτη έλευθερία οι πολυεθνικές εταιρίες μπορούν τώρα πια να άσκούν την οικονομική τους δραστηριότητα. Οι ξένες επενδύσεις στη Χιλή από τον Οκτώβρη του '74 ως το Μάρτη του '75 έφτασαν τα 120 έκατ. δολάρια.

Οι έμποροι όπλων της Ουάσιγκτον έχουν ιδιαίτερους λόγους να είναι εύτυχισημένοι. Οι έξοπλισμοί

Λεία των πολυεθνικών...

άπορροφούν τώρα το 7ο)ο του προϋπολογισμού αντί το 2ο)ο επί διακυβέρνησης Άλλέντε. Το κινδύλι δηλαδή, που διατίθεται για τους έξοπλισμούς είναι 20ο)ο μεγαλύτερο άπ' αυτό που προορίζεται για την υγεία και την εκπαίδευση μαζί. Οι άγορές όπλων άπ' τις Η.Π.Α. άπό Σεπτέμβρη '73 ως Σεπτέμβρη '74 ανέβηκαν σε 68 έκατ. δολάρια. (Στην 20ετία 1950—1972 δαπάνηθηκαν συνολικά για τον ίδιο σκοπό 65 έκ. δολλ.). Η Γαλλία, μίν υστερώντας σε έμπορικό πνεύμα, έχει πουλήσει στον Πινοσέτ πυροβόλα και πυραύλους εδάφους - εδάφους και τώρα διαπραγματεύεται τους όρους προμήθειας ύπερσύγχρονων πυραύλων άέρος - εδάφους που έκτοξεύονται άπό έλικόπτερο.

Άς δοϋμε όμως τί επιπτώσεις έχει για το λαό αυτή ή ξέφρενη δραστηριότητα των ξένων εται-

... Ένας όλόκληρος λαός ρίχνεται στη φτώχεια

ριών. Η ανεργία, σύμφωνα με τις έκτιμήσεις του καθεστώτος, χτυπά το 14ο)ο του συνολικού ένεργου πληθυσμού, ή άγοραστική Ικανότητα του εργαζόμενου έχει πέσει κατά 65ο)ο σε σύγκριση με το '73, ό πληθωρισμός που καλπάζει έχει μεταβάλλει την αντίστοιχία του εθνικού νομίσματος άπό 25 οκοϋδα για ένα δολάριο το '73 σε 5.700 οκοϋδα για ένα δολάριο το 1975, πράγμα που σημαίνει πως ή τιμή του ψωμιού έχει άνέσει 123 φορές σε 21 μήνες ενώ για το ίδιο διάστημα ή τιμή των φαρμάκων έχει αύξηθεί κατά 5059%. Ο άμερικανοκίνητος φασισμός έχει ρίξει έναν όλόκληρο λαό στη φτώχεια και στην άθλιότητα.

Ο έλληνας λαός συμπαραστέκεται στον αγώνα του χιλιανικού λαού ν' άποτινάξει τη φασιστική χούντα. Πλάι στους λαούς που ό άμερικάνικος ύπερϊαλισμός εκμεταλλεύεται συχνά, οι Έλληνες εργατες και ή νεολαία μας βροντοφωνάζουν: ΕΝΑΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΕΧΘΡΟΣ, Ο ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟΣ.

ΛΙΣΑΒΩΝΑ:

Οι μεταλλουργοί νικούν

Κρίσιμες ώρες περνά ή πορτογαλική επανάσταση καθώς ή πολιτική και στρατιωτική συντήρηση και οι αντιδραστικοί «σύμμαχοί» της που παραδοκόν, προσπαθεί να διευρύνει τις πρόσφατες επιτυχίες της χτυπώντας τις επαναστατικές κατακτήσεις της εργατικής τάξης και των στρατιωτών. Οι εδήςσεις όμως που έρχονται άπ' την Πορτογαλία μας φέρνουν το φλογερό μήνυμα πως ό αγώνας συνεχίζεται, πως ή επανάσταση δεν τακιάστηκε.

Η έκβαση της πρόσφατης άναμέτρησης της πορτογαλικής δημοσπονδίας μεταλλουργών (που καθοδηγείται άπό το ΠΚΚ) με την αντιδραστική εργοδοσία δυναμώνει την αίσιοδοξία μας.

Η κυβέρνηση της Πορτογαλίας υποχωρώντας στην πίεση των μεγαλοβιομηχάνων προσπάθησε να άποσύρει, για να το «επανεξετάσει», το διάταγμα του Γκισνάλβες που καθόριζε θεμελιώδεις κατακτήσεις των μεταλλουργών (150.000 στην Πορτογαλία).

Η κινητοποίηση των μεταλλουργών ήταν άμση και έκδηλώθηκε με προειδοποιητική στάση εργασίας μιας ώρας.

Στις μέρες που άκολούθησαν, οι συγκεντρώσεις των βιομηχάνων ενάμωσαν την ένταση που επικρατούσε στους εργατες. Και ή δήλωση του ύπουργού ότι είναι άναγκαία ή «επανεξετάση» του διατάγματος του Γκισνάλβες, στάθηκε ή σπθα που άναψε την μαρτυρική της λαϊκής όργης.

Για έξη όλόκληρες ώρες στις 7 του Οκτώβρη, δεκάδες χιλιάδες μεταλλουργοί μετά άπό συγκέντρωση και πορεία, πολιόρκησαν το ύπουργείο Έργασίας απαιτώντας άπ' το λοχαγό Ρόζα (ύπουργό Έργασίας) να πάρει ξεκάθαρα και άμση θέση.

Μία αντιπροσωπεία άρχισε άμέσως τις διαπραγματεύσεις ενώ το πλήθος άπ' έξω διαβήλωνε την άπόφασή του να μίν υποχωρήσει.

Τέλος, κοντά στα μεσάνυχτα, ένας άπ' τους ήγγετες της Όμοσπονδίας των συνδικάτων των μεταλλουργών φάνηκε σ' ένα παράθυρο κουνώντας ζωηρά ένα χαρτί που μόλις είχε ύπογράψει ό ύπουργός. Όλες οι διεκδικήσεις των εργατων έγιναν δεκτές. Προχωρώντας πιδ πέρα άπ' την κατοχύρωση του διατάγματος του Γκισνάλβες ή νέα συμφωνία έγγυάται το δικαίωμα στη δουλειά, ενώ για το εύλογο των άπολύσεων μόνο αντιπροσωπεία των εργατων και αντιπροσωπεία των συνδικάτων μπορεί να άποφασίζει, χωρίς τη συμμετοχή εργοδοτών και ύπουργείου. Όσο για τους βιομηχάνους, αν κάποιος άπ' αυτούς ήθελε ν' αντιδράσει, ή ένέργεια του θα χαρακτηρίζεται σαν «συλλογική πρόκληση σε άπειθειαν».

Η οργανωμένη πάλη των εργατων σημείωσε μία καθαρή νίκη. Και ή νίκη αυτή, που σημαδεύει άποφασιστικά την εξέλιξη της κατάστασης στην Πορτογαλία, δυναμώνει το λαό της για τους άγώνες που έρχονται μέχρι την κατάκτηση του τελικού σκοπού: του σοσιαλισμού

Οι ξένοι εργατες

Το πρόβλημα των ξένων εργατων στην Ελλάδα, το πρόβλημα της μόνης κατηγορίας εργαζόμενων που δεν έχουν ΚΑΝΕΝΑ άπολύτως δικαίωμα, που δεν μπορούν να προβάουν καμιά άπολύτως άπαιτήση, που μπορούν να είναι μόνο αντικείμενα της πιο στυγνης ύπερεκμετάλλευσης και όπλο στα χέρια της εργοδοσίας για τη χειραγώγηση των εργατικών διεκδικήσεων, έχει άρχισει να κεντά συνειδήσεις και να άπασχολεί τον τύπο έστω και σποραδικά.

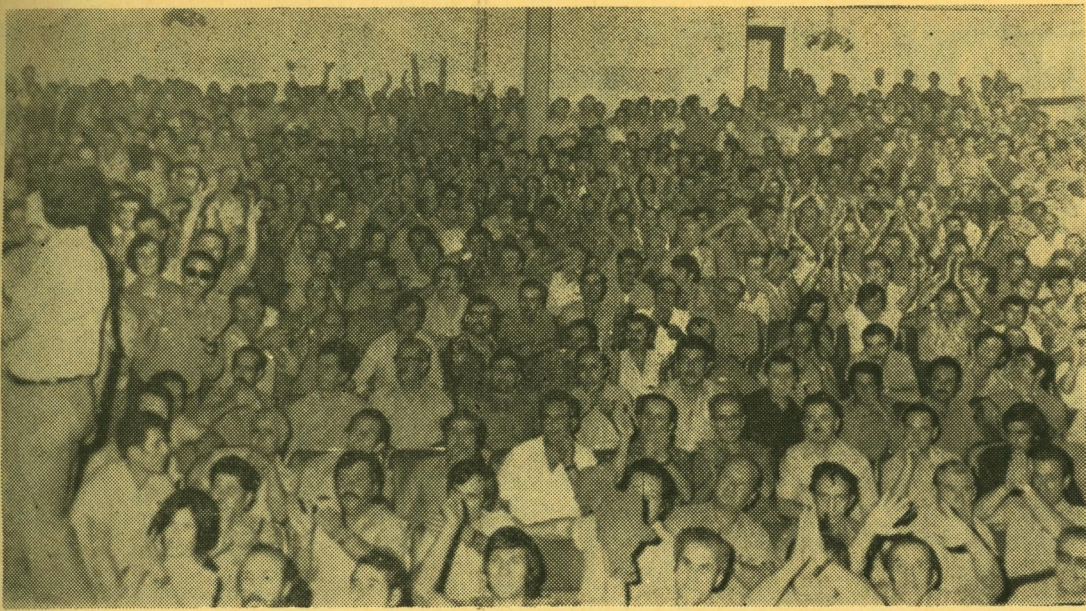
Έτσι ή έβδομαδιαία έφημερίδα «Σοσιαλιστική πορεία» σχολιάζοντας άρθρο της «Έλευθεροτυπίας» της 24.9.75 γράφει: «Στόχος (του άρθρου της «Ε»), καλυμένος με ύποκριτικές εκφράσεις οίκτου, το πέραςμα της άπάνθρωπης κυβερνητικής τακτικής να συλλαμβάνει με κλοϋδες, περιπόλους και άνθρωπομαζέματα και να άπελαύνει τους ανθρώπους που ήρθαν στον τόπο μας να χύσουν τον ιδρώτα τους... Έτσι οι ξένοι εργατες χαρακτηρίζονται «μαύρη κληρονομιά της δικτατορίας», που «τους δέρνει ή τεμπελιά» και που ήρθαν στην Ελλάδα όχι για το ψωμί των παιδιών τους και το δικό τους αλλά... «έως για περιπέτεια».

Και συνεχίζει ή «Σοσιαλιστική πορεία»: «Δεν έχει τίποτε (ό συντάκτης της «Ε») για το ποιός έφερε τους ξένους εργατες στον τόπο μας, ποιός τους εκμεταλλεύεται και ποιός τους εξαθλιώνει. Δεν συλλαμβάνει άλλες λύσεις, όπως την ίση άμοιβή με τους Έλληνες εργατες, την πρόνοια για τις συνθήκες της ζωής τους, την πολιτική προσαρμογής

τους στον τόπο μας όπου ή άνάγκη και όχι... ή περιπέτεια τους έφερε. Την πάταξη των εκμεταλλευτών τους, εργοδοτών και μεσαζόντων».

Δεν έχουμε να προσθέσουμε παρά πολλά στα τίμια αυτά λόγια της «Σοσιαλιστικής πορείας». Θέλουμε μόνο να προσθέσουμε πως τη λύση στο πρόβλημα της ληστροικής εκμετάλλευσης των αφρικανών και ασιατών εργατων από τους εργοδότες και τους μεσαζόντες πρέπει να τη φέρει ό αγώνας ξένων και έλλήνων εργατων μαζί. Και πως γι' αυτό το σκοπό οι Έλληνες εργατες πρέπει να άγκαλιάσουν στα σωματεία και τις συνδικαλιστικές τους οργανώσεις τους ξένους συντρόφους τους. Πως οι ξένοι εργατες πρέπει να φτιάξουν οργανώσεις που θα άσχολούνται με τα ιδιαίτερα τους προβλήματα. Και πως, τόσο ή ΓΣΕΕ, όσο και οι συνδικαλιστικές παρατάξεις πρέπει να μελετήσουν το πρόβλημα και να ριχτούν στον αγώνα για να έκλειψει μια για πάντα ή ντροπή αυτής της «μοντέρνας» δουλειάς άπ' τον τόπο μας.

ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ
Δεκαπενθήμερη έφημερίδα του Α.Ε.Μ.
Πατησίων 5 - 7ος όροφος
Τηλ. 534090 — 534716
Υπεύθυνος: Μπ. Γαλανόπουλος
Υπεύθυνος Τυπογραφείου Δημ. Γκαντήραγας Γερανού 7 - Τηλ. 538.107
Συντάσσεται άπό Έπιτροπή

Νίκη των εργαζομένων στις συγκοινωνίες

● Αποφασισμένοι να διαφυλάξουν την ενότητά τους

Με μεγάλη νίκη των εργαζομένων έληξε η απεργία στις συγκοινωνίες της Αθήνας και του Πειραιά. Η ενότητα και η αποφασιστικότητα αλλά και το δίκαιο των αιτημάτων των εργαζομένων έπαιξε μεγάλο ρόλο για την τελική νίκη. Η απόφαση για την λύση των 4ώρων στάσεων πάρθηκε από την Συντονιστική Επιτροπή των εργαζομένων Αστικής Συγκοινωνίας ΕΚΤΕΛ, ΗΛΠΑΠ, ΑΣΠΑ ύστερα από μεγάλη σύσκεψη που πραγματοποιήθηκε από την Παρασκευή το βράδυ μέχρι τα ξημερώματα του Σαββάτου.

Στο πρακτικό εκτός από την επίκυρωση της συμφωνίας της 6. 8.75 προβλέπονται και τα εξής:

- Να καταβληθεί ως τις 14.10. 75 το υπόλοιπο ποσό που προέρχεται από τους συνυπολογισμούς των εξαιρέσιμων και των αποδοχών μέχρι να συμπληρωθεί το 50ο ο στην ΑΣΠΑ. Στα ΕΚΤΕΛ θα καταβληθεί ποσοστό 20ο ο επί του καταβληθέντος ήδη ποσού στο. Τουτό θα κατοχυρωθεί εν ανάγκη και νομοθετικά αν τυχόν υπάρξει άρνηση από πλευράς εργοδοσίας.

- Να εκδοθεί υπουργική απόφαση μέσα στην εβδομάδα για τα δελτία ελευθέρως που θα κατοχυρωθεί νομοθετικά.

- Να αναμορφωθεί μέσα σε 15 μέρες το νομοσχέδιο περί βαρέων και ανθυγιεινών επαγγελματιών, ώστε η αναλογία καταβολής του ασφαλιστρού να είναι 2 για τους

εργοδότες και 1 για τους εργαζόμενους.

- Να επεκταθούν όλα τα ευεργετήματα που θα λάβουν οι εργαζόμενοι της Αττικής και στους εργαζόμενους του κλάδου ολης της χώρας.

Η υπογραφή της συμφωνίας γίνθηκε στα γραφεία της ΓΣΕΕ από τον υπουργό Μεταφορών και τους εκπροσώπους της συνδικαλιστικής ήγεςίας, αφού προηγουμένα είχε πραγματοποιηθεί σύσκεψη των μελών της Συντονιστικής Επιτροπής και του προέδρου, γεν. γραμματέα και έκτελεστικού της ΓΣΕΕ κ.κ. Παπαγεωργίου, Καρακίτσου και Χατζη

ΤΙ ΕΙΧΕ ΣΥΜΦΩΝΗΘΕΙ

Στο πρακτικό που είχε υπογραφεί στην σύσκεψη της 6ης Αυ-

γούστου αναφέρονται τα εξής:

1) Το ΕΚΤΕΛ αναγνωρίζει τον συνυπολογισμό του 75ο ο των Κυριακών κατά τον προσδιορισμό των αποδοχών κανονικής αδειάς και τον συνυπολογισμό της προσαύξησης του 75ο ο των Κυριακών και του 25ο ο της νυκτερινής εργασίας μετά των τακτικών αποδοχών για την εξεύρεση της τιμής κάθε ώρας υπερωριακής απασχόλησης. Το ποσό της αναδρομικής διαφοράς για το ΕΚΤΕΛ είναι 140.000.000 δρχ. και θα καταβληθεί στους εργαζόμενους α) 50ο ο μέσα στον Αύγουστο και β) 50ο ο μέσα στον Νοέμβριο.

2) Η χορήγηση δελτίου ελευθέρως για δύο (με επιστροφή) ταξίδια με υπεραστικά λεωφορεία, σε κάθε εργαζόμενο.

3) Χορήγηση δελτίων ελευθέρως στους συνταξιούχους της περαιοχής της πρωτεύουσας.

4) Η υπαγωγή του προσωπικού κίνησης στα βαρέα και ανθυγιεινά επαγγέλματα θα αποτελέσει αντικείμενο εξέτασης ειδικής επιτροπής.

5) Για την υπαγωγή των οδηγών στο ΙΚΑ αντί του ΤΣΑ θα γίνει αναλογιστική μελέτη για τον προσδιορισμό των οικονομικών επιπτώσεων.

6) Σύσταση Επιτροπής από υπηρεσιακούς παράγοντες και εκπροσώπους των εργοδοτών και των εργαζομένων για να εξετάσει τα θέματα:

- Οι εξαιρέσιμοι ημέρες από 6 να γίνουν 14.

- Να αυξηθεί ο χρόνος διαδρομής από 15' σε 35'.

- Να παύσει το ΕΚΤΕΛ να περιορίζει τον αριθμό των κυκλοφορούντων αυτοκινήτων την Κυριακή.

- Να καταργηθεί ο συμψηφισμός των 20'.

- Η χρονική διάρκεια του «ΡΕΠΟ» να είναι 36 ώρες.

- Οι ημέρες ανάπαυσης από 52 να γίνουν 60.

- Να χορηγηθεί χιλιομετρικό επίδομα και

- Να καταβάλλονται τα τριήμερα ασθενείας εξ ολοκλήρου από το ΕΚΤΕΛ και όχι κατά το ήμισυ.

Ο απεργιακός αγώνας το Σεπτέμβρη ΣΥΝΤΟΜΑ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

● Ευρύτερη συμπαράσταση στους αγώνες των εργαζομένων.

Η εργατική τάξη της χώρας έχει ξεκινήσει έναν απεργιακό αγώνα για να διεκδικήσει τη λύση στα πιό άμεσα και καυτά προβλήματά της, που έχουν συσσωρευθεί επί χούντας. Ο αγώνας αυτός συνεχίστηκε και κατά τους μήνες του καλοκαιριού — παρά την κάποια ύφεση που παρουσιάστηκε. — Τώρα δείχνουν δ-λα ότι αναθερμαίνεται. Μέσα στο Σεπτέμβρη, βιομηχανικοί εργα-τες, οικοδόμοι, οι εργαζόμενοι στις συγκοινωνίες, οι υπάλληλοι και άλλες κατηγορίες εργαζομένων τόσο στην Αθήνα όσο και στις άλλες πόλεις κατέθεσαν σε απεργίες πού, κλιμακώθηκαν από 24ωρες και 4ωρες στάσεις εργασίας για να περάσουν σε 24ωρες απεργίες ακόμα και σε διαρκείας.

Οι μεγαλύτερες της ΜΕΛ και του Λαδόπουλου στην Πάτρα συνεχίζονται ακόμα.

Αναφέρουμε ενδεικτικά μερικές από τις απεργίες που πραγματοποιήθηκαν τον περασμένο μήνα.

- ΜΕΛ από 1ης Σεπτέμβρη μέχρι σήμερα.

- Χαρτοποιία Λαδόπουλου (Πάτρα).

- Εθνικό Κέντρο Κοινωνικών Έρευνών.

- Μεταλλωρύχοι Παρνασσού.

- Δημοτικοί υπάλληλοι.

- Έργοστάσιο Χρονόπουλου — Μπαλούμπη (τυπογράφοι).

- Σωματείο έκτακτων υπαλλήλων εργατοτεχνικών του ΟΛΘ άποχή από την εργασία τους στην 5 προβλήτα για απομάκρυνση της ΕΘΥΛ.

- Υπάλληλοι οργανισμού βάμβακος.

- Διοικητικοί υπάλληλοι του ΙΚΑ.

- Μεταλλωρύχοι του Μάντεμ — Λάκο.

- Ηλιόπουλος και Υίοι.

- Χειριστές - Ηλεκτρολόγοι Χαλβουργείων Βόλου.

- Οικοδόμοι της ΒΙΟΤΕΡ — ΑΛΕΜΑΚ.

- Οδηγοί και εισπράκτορες ΕΚΤΕΛ, ΑΣΠΑ, ΗΛΠΑΠ.

Τα αιτήματα των απεργών είναι κοινά κατά μεγάλο μέρος.

- Προέχει η αύξηση των αποδοχών, που παραμένουν σε χαμηλά επίπεδα, αντίθετα με την άλματώδη άνοδο του κόστους ζωής.

- Καταγγέλλονται οι οίσιονθηκες δουλειάς, που γενικά είναι απαράδεκτες, και σε όρισμένα εργοστάσια είναι πρωτόγονες. Έδώ πρέπει να σημειώσουμε ότι η Έπιθεώρηση Έργασίας μένει αδιάφορη, (σε πολλά εργοστάσια έχει να γίνει επιθεώρηση 8 χρόνια). Έτσι εξηγείται το μεγάλο ποσοστό των εργατικών ατυχημάτων που αυξάνει καθημερινά. Η έκρηξη στην ΠΥΡΚΑΛ του Μποδοσάκη την Πρωτομαγιά με τους 8 νεκρούς και 54 τραυματίες είναι χαρακτηριστικό παράδειγμα της εγκληματικής αδιαφορίας που δείχνει η εργοδοσία για την ζωή και την προστασία της υγείας των εργαζομένων.

- Η υπαγωγή στα βαρέα και ανθυγιεινά επαγγέλματα πολλών κλάδων είναι έντονο και άμεσο για επίλυση πρόβλημα, χωρίς δέβαια να επιβαρύνονται οι

εργαζόμενοι.

- Η αναδιοργάνωση των Ασφαλιστικών Ταμείων με στόχο: την πλήρη υγειονομική περίθαλψη όλων των εργαζομένων την εκπροσώπηση των εργαζομένων κατά τα 2)3 στα διοικητικά συμβούλια, την εξάλειψη της γραφειοκρατικής δομής και λειτουργίας των ταμείων καθώς και την αδήθηση των πενιχρών συντάξεων.

- Η υπεράσπιση των κεκτημένων δικαιωμάτων (όπως η δουλειά, οι ώρες εργασίας, δεδουλεμένα μεροκάματα κλπ.).

- Χαρακτηριστικό της ώριμότητας των εργαζομένων είναι το γεγονός ότι γενεσιουργός αίτια πολλών απεργιών, ειδικά στις μεγάλες βιομηχανίες, ήταν οι άπολύσεις συνδικαλιστών.

- Η εργοδοσία εκμεταλλεύεται το γεγονός ότι δεν υπάρχει ουσιαστικά προστατευτική νομοθεσία για τα συνδικαλιστικά στελέχη, κτυπά με το δπλο των άπολύσεων, κάθε διεκδικητική κίνηση των εργαζομένων. Σ' αυτές όμως τις άντεργατικές ενέργειες με τις οποίες συνταυτίζεται έτσι και άλλοιώς και η κυβέρνηση με τους άρμόδιους φορείς της, αντιδρά ένωμένη και αποφασιστικά η εργατική τάξη.

Πρέπει να υπογραμμίσουμε έ-δω ότι όπου σημειώθηκαν κινητοποιήσεις πήρε μέρος το σύνολο σχεδόν των εργαζομένων της επιχείρησης, του εργοστασίου ή του κλάδου. Αυτό δείχνει την οξύτητα των προβλημάτων και την ενότητα που επικρατεί στους εργαζόμενους από τη μία και από την άλλη διαψεύδει με τον πιό κατηγορηματικό τρόπο τα περί «οργανωμένων μειοψηφιών» περί «μόδας» και «κοινωνικής άταξιας». Κοινωνική άταξια δημιουργούν αυτοί ακριβώς που άρνοονται να επιλύσουν και τα πιό στοιχειώδη προβλήματα των εργαζομένων, καλυπτόμενοι από την άνοχή της Κυβέρνησης.

Χαρακτηριστικό δέ είναι ότι όλες οι απεργίες που αναφέραμε έληξαν άφου ίκανοποιήθηκαν άμεσα τα αιτήματα που είχαν θέσει οι άπεργοι ή άποσπάσθηκαν ύποσχέσεις και ύπάρχουν έπίσημες δεσμεύσεις από την εργοδοσία και την Κυβέρνηση για την δίκαιη και γρήγορη αντιμετώπιση των προβλημάτων.

Τέλος πρέπει να σημειώσουμε ότι ο απεργιακός αγώνας είχε ευρύτερη άπήχηση και έκδηλώθηκε ένεργητικά ή συμπαράσταση από πολλές κατευθύνσεις προς τους άπεργούς. Ο Δήμαρχος της Αθήνας συμπαράσπασκε στους άπεργούς δημοτικούς υπαλλήλους, ο Δήμαρχος Πάτρας στους χαρτεργάτες, οι κάτοικοι της Θεσσαλονίκης στους άπεργούς της ΜΕΛ. Ο λαός της Αθήνας έκφραζε την αγανάκτησή του προς τους λεωφορειούχους και την Κυβέρνηση και όχι προς τους εργαζόμενους παρά την συσκότιση που επικρατούσε.

Η πείρα αυτή είναι πολύτιμη και πρέπει να αξιοποιηθεί για τους μελλοντικούς αγώνες που όλα δείχνουν πως δέν θα είναι καθόλου εύκολοι.

ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΣΕ ΔΙΑΣΠΑΣΤΙΚΕΣ ΕΝΕΡΓΕΙΕΣ

Ο Πρόεδρος της ΗΛΠΑΠ μετά την υπογραφή της συμφωνίας θέλησε να άμφισβητήσει τα θετικά σημεία που περιλαμβάνονται σ' αυτήν. Έπετέθημε άναντίον των άλλων μελών της Συντονιστικής επιτροπής, του ΑΕΜ και της ΓΣΕΕ. Η έπιθεση αυτή τονίζει η ΓΣΕΕ σε ανακοίνωσή της ίκανοποιεί τα κατάλοιπα της χούντας τα όποια εξακολουθούν να υπάρχουν άκόμη στην μεταφορά.

Το ΑΕΜ σε ανακοίνωσή του τονίζει τα εξής:

1) Ο πρόεδρος της Ένώσεως της ΗΛΠΑΠ και ο πρόεδρος των οδηγών των λεωφορείων, πράγματι άποχώρησαν από την συνέντευξη της Συντονιστικής Έπιτροπής, για να επανέλθουν άμέσως μόλις άφίχθη ο κ. υπουργός Μεταφορών στα γραφεία της ΓΣΕΕ να λάβουν μέρος στην σύσκεψη και ν' άποδεχθούν και την συμφωνία και την άναστολή της απεργίας.

2) Το ΑΕΜ ούδέποτε είχε συνάντηση με τον κ. υπουργόν Μεταφορών και δέν έλαβαν μέρος σε καμιά σύσκεψη για την άναστολή της απεργίας. Άντίθετα με ανακοίνωση που δημοσιεύθηκε στον ήμερήσιο Τύπο (3.10.75) βήλωσε την άμέριστο συμπαράστασή του, όπως πάντοτε στο δίκαιο αγώνα, των εργαζομένων στη Μεταφορά.

3) Ο πρόεδρος της Ένώσεως στην ΗΛΠΑΠ κ. Χρήστος Άναστασόπουλος τυφλωμένος από τον έξτρετισμό του και την σοκοφαντική διάθεση που έχει για το δημοκρατικό κίνημα του ΑΕΜ, έπιχειρεί να ρίξει λάσπη στα στελέχη του για συνεργασία με την Κυβέρνηση και άναστολή της απεργίας, ενώ ο ίδιος, όταν άσυνεχίζετο η απεργία της μεταφοράς, απέστειλε τον δικηγόρο του κ. Θεόδωρου, στον κ. Γ. Ράλλη, υπουργό Προεδρίας Κυβέρνησης να μεσολαβήσει για την άναστολή της απεργίας.

4) Την άναστολή της απεργίας άπεφάσισε μόνη της η Συντονιστική έπιτροπή σε ξεχωριστή συνεδρίασή της, και τελικά συμφώνησαν όλα τα μέλη της.

Αυτή είναι η αντικειμενική πραγματικότητα. Όλα τα άλλα, είναι κατασκευασμένα εκ των υστέρων, για την προσωπική και ήρωική προβολή όρισμένων συνδικαλιστών που με άνεύθυνη συνθηματολογία έπιχειρούν να ξεγελάσουν τα μέλη των οργανώσεών τους.

Η Γραμματεία του ΑΕΜ

ΕΝΩΜΕΝΟΙ ΣΤΗ ΜΑΧΗ

Η Α.Σ.ΔΗ.Σ καλεί όλες τις δημοκρατικές συνδικαλιστικές δυνάμεις να ολοκληρώσουν την συνεργασία

Η συγκρότηση της ΑΣΔΗΣ αποτελεί αναμφισβήτητο ένα σημαντικό γεγονός στα συνδικαλιστικά πράγματα της χώρας μας, γιατί έθεσε τις πρώτες βάσεις και δημιούργησε τις στοιχειώδεις προϋποθέσεις για μια κοινή συμπράξη και ενιαία δράση όλων των αντιδικτατορικών εργατικών δυνάμεων που δρουν στο

χώρο του εργατικού συνδικαλισμού.

Το θετικό αυτό βήμα αντι να εκτιμηθεί σωστά, καταβάλλεται προσπάθεια να μειωθεί ή σημασία του. Η συκοφαντική εκστρατεία που εξαπέλυσαν είναι ανασχετική στην ολοκλήρωση της ένδεκτης που θα έπρεπε να ήταν η βασική φροντίδα όλων όσων πραγματικά ενδιαφέρονται για την ανάπτυξη του κινήματος.

Διαφεύγει από αυτούς που περιορίζονται μόνο στην αρνητική κριτική, το γεγονός ότι οι δυνάμεις που συγκροτούν την ΑΣΔΗΣ έχουν συνεργαστεί με διάφορους τρόπους και κατά την διάρκεια της δικτατορίας: με ένα κοινό στόχο την ανατροπή της δικτατορίας. Σήμερα θέβαια δεν έχουμε χούντα αλλά όπωσδήποτε τα χουντικά στοιχεία υπάρχουν και δρουν.

Διαφεύγει από αυτούς που περιορίζονται μόνο στην αρνητική κριτική, το γεγονός ότι οι δυνάμεις που συγκροτούν την ΑΣΔΗΣ έχουν συνεργαστεί με διάφορους τρόπους και κατά την διάρκεια της δικτατορίας: με ένα κοινό στόχο την ανατροπή της δικτατορίας. Σήμερα θέβαια δεν έχουμε χούντα αλλά όπωσδήποτε τα χουντικά στοιχεία υπάρχουν και δρουν.

Από το σημείο αυτό της διακήρυξης γίνεται φανερό ότι καταδικάζεται μια ολόκληρη μεθοδολογία και τακτική της ψυχροπολεμικής περιόδου που με ιδεολογικό υπόβαθρο τον αντικομμουνισμό, τους «δρκους πίστεως», τολάνιζε το συνδικαλιστικό κίνημα. Οι καθημερινές μάχες που έδινε το προοδευτικό συνδικαλιστικό κίνημα και η πείρα από αυτές θα έπρεπε να βοηθήσουν σημαντικά.

Η διακήρυξη της Α.Σ.ΔΗ.Σ

Η κατάρρευση της μισητής τυραννίας κληροδότησε στη χώρα έρεπια, αποσύνθεση, έγκληματα σε όλους τους τομείς της εθνικής και κοινωνικής μας ζωής παράλληλα με την εθνική προσοία και την τραγωδία της Κύπρου.

Η εργατοπαλληλική τάξη της χώρας όλα τα μαύρα χρόνια της δικτατορίας υπέφερε διπλά και από την καταπίεση των ελευθεριών και από την ασταμάτητη συμπίεση των μισθών και ήμερομισθίων και την απαίρεση δικαιωμάτων που κατακτήθηκαν με σκληρούς αγώνες.

Σήμερα με το πέραςμα της χώρας στη δημοκρατική ομαλότητα η εργατοπαλληλική τάξη επιβάλλεται να διαδραματίσει ένα αποφασιστικό ρόλο στην ανασυγκρότηση της δημοκρατικής ζωής.

Πρώτιστο χρέος της, εμπνευσμένο από τα ιδανικά της ελευθερίας, της δημοκρατίας και της κοινωνικής απελευθέρωσης και φωτισμένη από την ακριβοπληρωμένη πείρα του παρελθόντος, «να αναμορφώσει από τα βάθρα το συνδικαλιστικό κίνημα και να το ορθώσει φρούριο για τη δημοκρατία και προπύργιο των συνδικαλιστικών και κοινωνικών αγώνων».

Η προσπάθεια αυτή πρέπει να στηριχθεί πάνω σε όρισμένες αρχές που συνθέτουν ένα απαραίτητο χάρτη, διασφαλίζοντας από κάθε άποψη την απρόσκοπτη ανοδική πορεία του κινήματος.

1. Το Συνδικαλιστικό Κίνημα των εργατοπαλληλικών πρέπει πάνω απ' όλα και πριν απ' όλα να ανασυγκροτηθεί με βάση την πλήρη αυτονομία οργανωτική και οικονομική και ανεξαρτησία από κάθε αστυνομική, κυβερνητική, κομματική, εργοδοτική επέμβαση και κηβεμονία.

2. Το κίνημα πρέπει να ξεγυμνωθεί απ' όλα τα στοιχεία που υπήρξαν σκευητήριο συνεργάτες και πράκτορες του δικτατορικού καθεστώτος μέσα στις συνδικαλιστικές οργανώσεις και ταυτόχρονα απ' όλα τα διεφθαρμένα και παρασιτικά στοιχεία που απομυζούν, εκφυλίζουν και αποδιοργανώνουν τις οργανώσεις και από τους πράκτορες των κάθε λογής ξένων προς τους στόχους και τις επιδιιώξεις του.

3. Να αναπροσαρμοσθεί η δομή και η διάρθρωση του ώστε με την αυτονομία και την επιβαλλόμενη ξεγυμνώση να αποκτήσει μαζικό, ενωτικό χαρακτήρα και δυναμισμό για να μπορεί να εκπληρώσει την κοινωνική του αποστολή.

4. Να ανασυγκροτηθεί και να αναπτυχθεί μέσα στα πλαίσια και το θετικό πνεύμα της Πενιχτής Συνομοσπονδίας Έργατών Ελλάδος μία Γενική Συνομοσπονδία, μία Όμοσπονδία, ένα Έργατικό Κέντρο, ένα Σωματείο, καταπολεμώντας κάθε διασπαστική ενέργεια και την τακτική της κατασκευής σωματείων - σφραγίδες, με βασική προϋπόθεση την ταυτότητα των επιδιώξεων και των μεθόδων δράσεως.

6. Να αποσκοπεί μέσα από τη θεμελίωση και τη διεύρυνση της δημοκρατικής κοινωνικής φορείς που έχουν σχέση με την οικονομική ανάπτυξη της χώρας και την προστασία γενικά των υλικών και πολιτιστικών συμφερόντων των εργαζομένων.

6. Να αποσκοπεί μέσα από τη θεμελίωση και τη διεύρυνση της δημοκρατίας σε μια κοινωνία που, απαλλαγμένη από τη δυναστεία των μονοπωλίων και την εκμετάλλευση του ανθρώπου από τον άνθρωπο, θα διασφαλίζει στην πράξη τα θεμελιώδη κοινωνικά δικαιώματα: στη δουλειά, στην προστασία της υγείας, στη μόρφωση, στην κατοικία, στη σύνταξη.

7. Να διαθέτει ακατάπαυστα όλες τις δυνάμεις του στον αγώνα για την κατοχύρωση της εθνικής ανεξαρτησίας, της λαϊκής κυριαρχίας και την υπεράσπιση των δημοκρατικών και εθνικών ιδεωδών.

8. Να ακολουθεί στο σύνολό του τον διεθνή προσανατολισμό που καθορίζεται από τα κυρίαρχα όργανα της ΓΣΕΕ.

Συνάδελφοι, Έργατες και Υπάλληλοι, Αυτή την κρίσιμη ώρα για τη χώρα και το συνδικαλιστικό μας κίνημα θεωρήσαμε χρέος να προβάλλουμε όλες τις βασικές αρχές που πιστεύουμε ότι ανταποκρίνονται στο καθολικό αίτημα για ανασυγκρότηση και ανανέωση του κινήματος.

Καλούμε μέσα σ' αυτό το πλαίσιο όλα τα τμήμα και συνεπή συνδικαλιστικά στελέχη που τις εντοπίζονται, που πιστεύουν στις δημοκρατικές διαδικασίες και στην καθολική χειραφέτηση του συνδικαλιστικού κινήματος να συσυνωθούν για να δώσουμε την μάχη των εκλογών στα συνδικάτα.

Για να θεμελιώσουμε και να παραδώσουμε στην έρχομενη γενιά ένα αυτοτελές από τις θιοικησίες των Σωματείων.

Για να ανοίξουμε το δρόμο σε μια νέα περίοδο οργανωτικής ανάπτυξης και αποφασιστικών αγώνων.

Για να θεμελιώσουμε και να παραδώσουμε στην επερχόμενη γενιά ένα αυτόνομο, ανεξάρτητο, δημοκρατικό, μαζικό κίνημα φρουρό για τη Δημοκρατία και προπύργιο για τους συνδικαλιστικούς και κοινωνικούς αγώνες».

Τα 80 συνδικαλιστικά στελέχη, βετερα από την έγκριση της διακήρυξης εξέλεξαν 25μελή Όργανωτική Επιτροπή που την αποτελούν οι συνδικαλιστές:

- Βασίλλης Ίωάννης, Γαλανόπουλος Χαράλ., Γαρουφαλάνης Νικ., Γιαννόπουλος Λουκάς, Δεδίδης Χρήστος, Δούσκας Δημήτριος, Ίορδανίδης Ίωάννης, Ίωάννου Γεώργιος, Καρανασόπουλος Περ., Καρακώστος Χρήστος, Λοΐζας Ίωάννης, Μαστρογιαννόπουλος Ν., Παπαγεωργίου Ν., Πέτσος, Λοΐζας Ίωάννης, Μαστρογιαννόπουλος Ν., Παπαγεωργίου Ν., Πέτμανουήλ, Σαραφειδής Σωτ., Τασούλης Παναγιώτης, Τόλος Κων., Τζουβάρας Κων., Φράσκος Ίωάννης, Χατζηβασιλείου Όρέστης, Χριστινάκης Παναγ.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΜΑΖΙΚΟΠΟΙΗΣΗ

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ από την 1η σελίδα) τις βάσεις μιας πλατειάς συνεργασίας απαραίτητη για τις σημερινές συνθήκες και είναι χρέος όλων η συνεργασία αυτή να ολοκληρωθεί.

• Ο π ο υ μ έ χ ρ ι σήμερα επεκράτησε πνεύμα ευθύνης και συνέπειας ή επιτυχία των δημοκρατικών δυνάμεων ήταν συντριπτική και υπάρχουν πολλά τέτοια θετικά παραδείγματα τόσο από την Αθήνα και τον Πειραιά όσο και από τις άλλες πόλεις Βόλο, Θεσσαλονίκη, Καβάλα κλπ.

• Ε κ ε ι όμως που επεκράτησε πνεύμα στενά παρταξιακό, που έγινε κακή εκτίμηση της κατάστασης και υπερεκτίμηση των δυνατοτήτων από όρισμένες συνδικαλιστικές παρατάξεις, όπου παρυσιάστηκαν ταλαντεύσεις και μικροπολογισμοί τις εκμεταλλεύθηκαν οι γνωστοί επαγγελματίες ύμνητες της κάθε κατάστασης για να επανεκλεγούν. Τα συμπεράσματα είναι πολύ διδακτικά και δεν δέχονται καμία παραρημνεία.

• Ο ι ά ρ χ α ι ρ ε σ ί ε ς δεν θα έπρεπε να πάρουν ένα όπλο τυπικό χαρακτήρα όπως θέλουν και συμφέρει στους εργατοπατέρες. Αντίθετα πρέπει να αποτελέσουν, και είναι μία ευκαιρία για την έγγραφη νέων μελών στα σωματεία για την δραστηριοποίηση των πλατύτερων στρωμάτων των εργαζομένων όπου και αν εργάζονται στο γιοπύ ή στο εργοστάσιο, στο γραφείο ή στο μεταλλείο. Μέσα από την διαδικασία αυτή πρέπει να εκλεγούν οι καλύτερες δυνάμεις για να εκπροσωπήσουν τα συμφέροντα των εργαζομένων. Χρειάζεται να αναδειχθούν νέα στελέχη άνδρες και γυναίκες για να επανδρώσουν και να ανανεώσουν το συνδικαλιστικό μας κίνημα.

• Τ α υ τ ό χ ρ ο ν α ο ι ά ρ χ α ι ρ ε σ ί ε ς στα συνδικάτα και ιδιαίτερα οι γενικές συνελεύσεις που θα γίνουν πρέπει να αποτελέσουν σταθμό για την μελέτη και την προβολή των προβλημάτων κάθε κλάδου.

• Η ο ι κ ο ν ο μ ι κ ή κατάσταση καθημερινά επιδεινώνεται, όλα τα είδη λαϊκής καταπόνησης και διατροφής ακριβαίνουν οι μικρές αυξήσεις που δόθηκαν εξανεμίστησαν. Το μεροκάματο χάνει καθημερινά από την αγοραστική του ικανότητα. Τα προβλήματα των Ασφαλιστικών Ταμείων, των συνθηκών εργασίας πρέπει να αποτελέσουν αντικείμενο αποφάσεων, δεσμευτικών για τις νέες διοικήσεις που θα εκλέξουν οι εργαζόμενοι.

Το 35ο των εργαζομένων να εκπροσωπηθεί στα νέα Διοικητικά Συμβούλια

Οι αρχαιρεσίες που άρχισαν κι έλας σε μερικά σωματεία βάζουν μπροστά στους εργαζόμενους επείγοντα προβλήματα. Ύστερα απ' την περίοδο της βίας και της τρομοκρατίας που έθεσαν βία τέρμα στις δικαίες δικδικήσεις των εργαζομένων και ακινητοποίησαν την εργατική τάξη, ήρθε η ώρα της ανασύνταξης.

Προϋπόθεση για την επιτυχία των αρχαιρεσιών είναι η μαζικοποίηση των συνδικάτων, η έγγραφη σ' αυτά του πιο μεγάλου δυνατού αριθμού εργαζομένων. Άλλα αυτό πάλι δεν μπορεί να γίνει έτσι μηχανικά και αυτορροίμαστα: Για να γροφτούν οι εργαζόμενοι στα σωματεία τους χρειάζεται να πεισθούν ότι αυτό τους χρειάζεται, ότι το σωματείο είναι ο εκπρόσωπος και ο έκφραστής τους ότι οργανωμένοι μπορούν να πετύχουν τη λύση ή τουλάχιστον την προώθηση των προβλημάτων τους, την κατοχύρωση των κατακτήσεών τους και την διεύρυνσή τους. Μέσα στα προβλήματα τα οικονομικά —αμοιβής, ασφαλιστικά— συνθηκών εργασίας, ύραριού, έντατικοποίησης κλπ. που οι εργαζόμενοι οφείλουν να μελετήσουν για να προγραμματίσουν τις δικδικήσεις του κλάδου, είναι και τα προβλήματα των εργαζομένων γυναικών.

Οι γυναίκες αποτελούν το 30% περίπου του συνόλου των εργαζομένων και σε μερικούς κλάδους είναι ή πλειοψηφία. Συνεπώς δεν μπορούμε ούτε να μαζικοποιήσουμε τα συνδικάτα ούτε να μελετήσουμε τις δικδικήσεις, χωρίς ν' αντιμετωπίσουμε σοβαρά αυτό το πρόβλημα: εργαζόμενη γυναίκα - εργαζόμενη μητέρα.

Ποιά είναι τα δικά τους προβλήματα; Ποιές λύσεις προτείνουν με; αλλά κυρίως πώς τα νέα συμβούλια θα είναι αντιπροσωπευτικά και θάχουν στις Διοικήσεις συμμετοχή γυναικών ανάλογη με την συμμετοχή τους στον Κλάδο; Ιδιαίτερα φέτος με τον γιορτασμό του Διεθνούς Έτους της Γυναίκας που αποσκοπεί «σε σειρά

μέτρων για την εξασφάλιση της ισότητας γυναικών και ανδρών και ένταξής τους στη γενική προσπάθεια αναπτύξεως των οικονομικών και πολιτιστικών δυνατοτήτων του τόπου» θάναυ συγκεκριμένη ή προσφορά των ανδρών συναδέλφων με την υπόδειξη και ανάδειξη γυναικών σ' όλη την κλίμακα των συνδικαλιστικών οργανώσεων, σωματεία, Όμοσπονδίες, Έργατικά Κέντρα ΓΣΕΕ. Οι ίδιες οι γυναίκες από υπεύθυνες θέσεις θα μπορούν πιο αποφασιστικά να συμβάλλουν στους αγώνες των εργαζομένων και να προωθήσουν για λύση και τα δικά τους ειδικά προβλήματα.

Δεν χρειάζεται να τονίσουμε τις πρόσθετες δυσκολίες που αντιμετωπίζουν οι γυναίκες: Είναι αυτές που αμοιούνται με τα κατώτατα μεροκάματα γιατί λιγώτερο ειδικεύονται, λιγώτερο μορφώνονται και εξωπλίζονται. Γιατί δεν διαθέτουν χρόνο για ν' αναπτύξουν τις γνώσεις τους και να σταδιοδρομούν. Γιατί ή στάση του κοινωνικού συνόλου δεν ευνοεί καθόλου την εξέλιξη τους. Γιατί αντιμετωπίζουν ταυτόχρονα υποχρεώσεις νοικοκυριού και όλ' αυτά γίνονται πιο δύσκολα για τις εργαζόμενες μητέρες, με την ανυπαρξία βρεφικών και παιδικών σταθμών — απαραίτητων σε μια χώρα που έχει ανάγκη όλου του εργατικού της δυναμικού για να ξεπεράσει την καθυστέρηση της και να έκσυγχρονισθεί.

Οι εργαζόμενοι, άνδρες και γυναίκες που ετοιμάζονται για τη μάχη των αρχαιρεσιών ας μην ξεχνούν το γυναικείο δυναμικό. Ας ετοιμάσουν την έπιτροπή γυναικών του κλάδου, ας στείλουν όσο γίνεται πιο πολλές γυναίκες συναδέλφους στις διοικήσεις. Είναι ένα χρέος σ' αυτές που μοχθούν προσφέροντας στην κοινωνία και στην οικογένεια, σ' αυτές που μέσα από μύριες δυσκολίες και χωρίς κοινωνική βοήθεια μεγαλώνουν τα παιδιά του λαού εκτελώντας το τριπλό τους καθήκον.

ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΩΝ

Η Α.Σ.ΔΗ.Σ

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ από την 1η σελίδα) και κομματική παρέμβαση δεν μπορεί να είναι το έργο μεμονωμένων ανθρώπων ή συνδικαλιστικών παρατάξεων.

Θά είναι το αποτέλεσμα και η συνισταμένη πολλών προσπαθειών, που μπορεί να ξεκινούν από διαφορετικές άφετηρίες, που θα αποβλέπουν όμως σ' ένα στόχο: στον εκδημοκρατισμό του εργατικού κινήματος.

Είναι καιρός να εγκαταλειφθούν τα ιδεατά σχήματα που δεν έχουν καμιά σχέση με την πραγματικότητα. Και να προσφέρουν δλοι θετικά στη μεγάλη προσπάθεια που γίνεται τώρα.

«Η «Ε.Ε.» δημοσιεύει σήμερα το πρόγραμμα οικονομικών διεκδικήσεων και τη διακήρυξη της Α.Σ.ΔΗ.Σ και καλεί όλους να μετάσχουν σε ένα ανοιχτό και ισότιμο διάλογο για την πραγματοποίηση της ενότητας.

Αναχώρησε η Αυστραλιανή άντ προσώπεια

Μετά από παραμονή 15 ημερών στην Αθήνα και Λευκωσία, αναχώρησε για την Αυστραλία η 5μελής Αυστραλιανή συνδικαλιστική αποστολή. Οι συνδικαλιστές της Αυστραλίας, τις τελευταίες ημέρες συναντήθηκαν με το Προεδρείον του Εργατικού Κέντρου Πειραιώς, με την Γραμματεία της Ομοσπονδίας Ηλεκτρισμού και την Ομοσπονδία Ιδιωτικών Υπαλλήλων.

Στις 11.10.75 ο Πρεσβευτής της Αυστραλίας εις Αθήνας, Έδω σεν δεξίωσιν εις την όποιαν παρευρέθησαν ο Γεν. Γραμματέας της Γ.Σ.Ε.Ε., ο Γεν. Γραμματέας της Ομοσπονδίας Ιδιωτικών Υπαλλήλων, ή Γραμματεία του Α.Ε.Μ., αντιπρόσωποι του Ε.Σ.Α.Κ. και του ΠΑΣΟΚ.

Οι τυπογράφοι έτοιμοι για αγωνιστική κινητοποίηση

Στις 3 του Οχτώβρη έγινε στην αίθουσα παντοπωλών σύσκεψη μελών και στελεχών του σωματείου Τυπογράφων Αθηνών - Περιχώρων, πήραν μέρος περί που 80 στελέχη και μέλη του Κλάδου. Η σύσκεψη ασχολήθηκε με το θέμα της μαζικοποίησης του σωματείου, την προετοιμασία του κλάδου για απεργιακή κινητοποίηση με στόχο την αύξηση των μεροκαμάτων, κλπ. Ο πρόεδρος του Δ.Σ. συν. Παπαγιαννόπουλος στην ομιλία του αφού αναφέρθηκε στις προσπάθειες που κατέβαλλαν τα μέλη του διοικητικού συμβουλίου και της όργανωτικής επιτροπής για την έγγραφη των τυπογράφων στο Σωματείο, και τους δισταγμούς που υπάρχουν ακόμα στους εργαζόμενους τόνισε ότι:

«Πρέπει να πεισθούν οι τυπογράφοι πως το σωματείο είναι ανοιχτό σε όλους τους συναδέλφους ανεξάρτητα πολιτικοϊδεολογικών τοποθετήσεων. Θα πρέπει να πεισθούν οι συνάδελφοι πως στο σωματείο δεν υπάρχουν διαφορισμοί μεταξύ άριστερων, κεντρώων και δεξιών. Το σωματείο είναι οργάνωση που παλεύει για τα συμφέροντα όλων των συναδέλφων του κλάδου.

Τα χαμηλά μεροκάματα είναι για όλους τους τυπογράφους. Οι ανθυγιεινές συνθήκες δουλειάς, το ξζάωρο, ή υπαλληλική ιδιότητα, ή δημιουργία Ταμείου Έπικουρικής Ασφάλισης, ή κατάσταση του Ταμείου ασφάλισης, ενδιαφέρουν όλους τους τυπογράφους.

Στο θέμα της μαζικοποίησης του σωματείου επιβάλλεται να δουλέψουμε δλοι με πίστη, με αποφασιστικότητα με επιμονή και υπομονή, στο χρόνο που μας μένει μέχρι τις αρχαιρεσίες για να γραφτούν στο σωματείο όσο το δυνατό περισσότεροι συνάδελφοι. Όσο μαζικότερη θά είναι ή συμμετοχή στις αρχαιρεσίες τόσο περισσότερο θά συμβάλουν οι τυπογράφοι στον αγώνα για την αποχουνοποίηση και τόν εκδημοκρατισμό στα συνδικάτα.

Αυτή είναι ή μία πλευρά του προβλήματος. Η άλλη πλευρά, ή σ η σ η μ α σ ί α ς, είναι πως όσο περισσότεροι τυπογράφοι ψηφίσουν για την εκλογή της Νέας Διοίκησης, τόσο μεγαλύτερη θά είναι ή ακτινοβολία της

Διοίκησης προς την εργοδοσία και τους άλλους παράγοντες, τόσο θά είναι μεγαλύτερο το κύρος της και σημαντικότερη ή συμβολή της στην προώθηση και λύση των προβλημάτων μας.

Για τα προβλήματα του κλάδου ο εισηγητής ειπε:

Τά κύρια προβλήματα που μάς απασχολούν από χρόνια και που πρέπει να προωθηθούν προς λύση είναι:

- 1) Άμεση αύξηση των μισθών και ήμερομισθίων κατά 30%.
- 2) Γενίκευση στον κλάδο της ξζάωρης εργασίας.
- 3) Έπέκταση σε όλους τους κλάδους της τυπογραφίας της υπαλληλικής ιδιότητας.
- 4) Δημιουργία Ταμείου Έπικουρικής Ασφάλισης.
- 5) Ταμείο Ασφάλισης τυπογράφων και μισθωτών Γραφικών Τεχνών. Η εκπροσώπηση του Κλάδου στη Διοίκησή του.
- 6) Καταβολή του επίδοματος Ανθυγιεινής Εργασίας σε όλους τους τυπογράφους.

Μετά τόν πρόεδρο μίλησαν πολλοί συνάδελφοι τυπογράφοι που αναφέρθηκαν στα προβλήματα του Κλάδου, στην ανάγκη της μαζικοποίησης και σύσταση του Σωματείου με την έγγραφη όλων των τυπογράφων (λίστύπες, στοιχειοθέτες, φλεξικογράφοι, μονοτύπες και πιεστές) σ' αυτό, για να αποκτήσει το Σωματείο τήν παλιά του δύναμη και αίγλη για το καλό του κλάδου.

Ένα σωματείο για όλους τους σχεδιαστές

Η Δημοκρατική Ένωτική Κίνηση Σχεδιαστών σε ανακοίνωσή της μεταξύ άλλων τονίζει:

Η κατάσταση που έχει διαμορφωθεί τά τελευταία χρόνια στον κλάδο μας και που θέβαια συνδέεται άμεσα με τά γενικότερα οικονομικά και κοινωνικά προβλήματα στη χώρα μας, ώδήγησε τους σχεδιαστές να δημιουργήσουν το σωματείο τους, κύριο έκφραστή των συμφερόντων του κλάδου μας.

Οί θέσεις μας για το σωματείο συνοψίζονται στα παρακάτω:

- Το σωματείο πρέπει να πλατύνει και να είναι αντιπροσωπευτικό της μεγάλης πλειοψηφίας των επαγγελματιών του κλάδου μας.
- Τά προβλήματα του κάθε συνάδελφου ή κάθε ομάδας συναδέλφων πρέπει να προωθούνται από το σωματείο μας.
- Η λειτουργία του σωματείου πρέπει να εξασφαλίζει ελεύθερη διακίνηση των απόψεων, κριτική συζήτηση, διερεύνηση και μελέτη των προβλημάτων.
- Τά προβλήματα που έχουν σχέση και με άλλους συναφείς κλάδους πρέπει να αντιμετωπίζονται συλλογικά και να γίνονται κάθε φορά οί συμμαχίες που θά προωθούν τήν επίλυσή τους.

Για να πετύχουμε ριζικές λύσεις στα προβλήματά μας, προϋπόθεση είναι να συντονίσουμε τή συνδικαλιστική μας δράση σε μία ολόπλευρη συμμετοχή σε δλο το φάσμα των προβλημάτων του τόπου μας, στον κοινωνικό και οικονομικό τομέα. Πρέπει να αγωνιστούμε για τήν Έθνική μας ανεξαρτησία (οικονομική και πολιτική), για ουσιαστική Δημοκρατία, για επαγγελματική αξιοπρέπεια.

- α) Η καταπολέμηση της ανεργίας που μαστίζει τόν κλάδο μας.
- β) Η κατάρτιση συλλογικής σύμβασης που θά κατοχυρώνει τόν σχεδιαστή σε όλα τά δικαιώματά του όπως: Άμοιβή, ασφάλιση, έπικουρική ασφάλιση, περίθαλψη, επιδόματα, συνθήκες εργασίας, άδειες κλπ.

γ) Άναδιοργάνωση της Τεχνικής Έκπαίδευσης πάνω σε σύγχρονες βάσεις που ανταποκρίνεται στις σημερινές συνθήκες τεχνολογικής ανάπτυξης. Σταδιακή κατάρτιση των Ιδιωτικών Σχολών σχεδιαστών με ταυτόχρονη Ίδρυση Δημοσίων.

Γιάννενα: ένότητα

Με ιδιαίτερη ικανοποίηση οί εργαζόμενοι διάβασαν τήν ανταπόκριση από τά Γιάννενα ότι πραγματοποιήθηκε ένότητα από όλες τις συνδικαλιστικές παρατάξεις ΑΕΜ, ΕΣΑΚ, ΠΑΣΚΕ και συνδικαλιστική παράταξη της ΕΚΝΔ. Παραδειγματικό ξεκίνημα μπορούμε να τώ χαρακτηρίσουμε ένα τέτοιο γεγονός, που ανταποκρίνεται στις έκει τοπικές συνθήκες. Είναι ή σημαία μας και σημαία όλων των εργαζομένων. Είναι άσβεστος πόθος και λαχτάρα όλων των εκμεταλλευομένων συναδέλφων μας. Τέτοιες περιπτώσεις πρέπει να τις ενθαρρύνουμε και να τις υποστηρίξουμε με όλα τά μέσα. Τώ παράδειγμα των εργαζομένων στα Γιάννενα πρέπει να τώ μιμηθούν δλοι οί εργαζόμενοι σε δλη τή χώρα. Έμπρός για τήν εκπλήρωση αυτού του πόθου, ΤΗΝ ΕΝΟΤΗΤΑ!

Αρχαιρεσίες του ΕΗΣ

Στις εκλογές που έγιναν στους ΕΗΣ 11)10)75 ο συν. Παν. Τασούλης Γραμματέας των Διεθνών Σχέσεων του Α.Ε.Μ. εξέλεγή στη Διοίκηση του Σωματείου και ως αντιπρόσωπος στο Ε.Κ.Α.

- Στο έπόμενο φύλλο μας
- Καμπάνια κατά των απολύσεων με άρθρα και ρεπορτάζ.
 - Η άνοδος του τιμαριθμού
 - Ρεπορτάζ από εργοστάσια
 - 30 χρόνια της ΠΣΟ.

Οικονομικές και συνδικαλιστικές διεκδικήσεις της Α.Σ.ΔΗ.Σ

Η αδέσμευτη Συνδικαλιστική Δημοκρατική Συνεργασία (Α.Σ.ΔΗ.Σ.) εν συνεχεία της Διακηρύξεως τήν όποια απήχτυνε προς τήν εργατοϋπαλληλική τάξη της χώρας με τις γενικές αρχές της Κινήσεως, κατάρτισε και τόν Χάρτη των συνδικαλιστικών και Οικονομικών Διεκδικήσεων για τήν πραγματοποίηση των όποιων αγωνίζεται:

1) Άμεση και αποτελεσματική προστασία των συνδικαλιστικών στελεχών από διώξεις και απολύσεις, με τήν επέκταση των προστατευτικών διατάξεων του Α.Ν. 1803 για ολόκληρη τήν Διοίκηση του Σωματείου, τις προσωρινές Διοικήσεις και τά κατά νόμο ίδρυτικά μέλη της οργάνωσης.

2) Τόν άμεσο νομοθετικό έλεγχο των όμαδικών απολύσεων εργαζομένων που πραγματοποιούν τά μονοπώλια και ώρισμένοι εργοδότες, γνωστοί για τήν κερδοσκοπική συνεργασία με τήν Δικτατορία.

3) Η καθημερινή άνοδος των τιμών στα είδη βασικής διατρο-

φής, και είδη πρώτης ανάγκης, θέτει πλέον σε κίνδυνο τήν διαβίωση των εργαζομένων και δημιουργεί θέμα άμέσου αναπροσαρμογής μισθών και ήμερομισθίων.

4) Αύξηση των συντάξεων όλων των κατηγοριών κατά 30% για τήν αντιμετώπιση της τραγικής καταστάσεως των απόμαχων της εργασίας.

5) Τώ ΙΚΑ ο μεγαλύτερος ασφαλιστικός φορέας της χώρας είναι επιτακτική ανάγκη ν' αποκτήσει τώ ταχύτερο δυνατό τήν πλήρη Διοικητική και οικονομική αυτοτελεία του για να μπορεί ν' ανταποκριθή στις απαιτήσεις μιας σύγχρονης και ανθρώπινης ασφαλιστικής και Ιατροφαρμακευτικής περιθάλψεως.

6) Τή δημιουργία Υφυπουργείου Κοινωνικών Ασφαλίσεων, στο όποιο να συγκεντρωθούν όλοι οί οργανισμοί Κοινωνικής Ασφαλίσεως, και τήν υπαγωγή του στο Υπουργείο Απασχόλησεως.

7) Τήν καθιέρωση 35ετίας,

στοιχισμένους στο ΙΚΑ όπως ισχύει και για τους δημοσίους υπαλλήλους και τή χορήγηση πλήρους συντάξεως άνεξαρχήτως όριου ήλικίας σε όσους έχουν 10.500 ήμερομισθία στην ασφάλιση.

8) Έφαρμογή της κειμένης νομοθεσίας (Νόμος 2868 του 1922) από τήν όποια προβλέπεται, ότι τά 2)3 των μελών των Δ.Σ. των ασφαλιστικών οργανισμών πρέπει ν' αποτελούνται από εκπροσώπους των εργαζομένων.

9) Αύξηση για κάθε χρόνο κατά 100 εκατομμύρια της κρατικής επιχορηγήσεως ύπέρ του ΙΚΑ, μέχρις ότου επέλθει έξίσωση προς τήν εισφορά των εργαζομένων.

10) Ριζική αναδιοργάνωση του Οργανισμού Εργατικής Κατοικίας, με ταυτόχρονη αύξηση των εσόδων του από 1% από εργαζομένων, εργοδοσία και Κράτος. Παράλληλα ν' αυξηθή τώ ποσόν των παρεχομένων δανείων από 380.000 σε 600.000 για να εξασφαλιστή ή δυνατότητα αποκτήσεως στοιχειώδους στέγης.

11) Υποχρεωτική καθιέρωση της πενήθημερης εβδομάδας με 40 ώρες εργασία.

12) Τήν καθιέρωση εργατικού εισιτηρίου για όλες τις Άστικές συγκοινωνίες.

13) Έγκαθάριση του Κρατικού μηχανισμού από τά άμετανόητα δικτατορικά στοιχεία και τους μανδραίνους, οί όποιοι με τήν αντικοινωνική και αντιδημοκρατική νοοτροπία τους δημιουργούν καθημερινά τεράστια προβλήματα στους εργαζομένους.

14) Κατάρτιση της άστυνομίας του συνδικαλιστικού Κινήματος που συνεχίζεται κάτω από διακριτική ή φανερή μορφή.

15) Τή λήψη πρόσθετων αποτελεσματικών μέτρων για τήν πρόσληψη των εργατικών άτυχημάτων, τήν βελτίωση των συνθηκών εργασίας και γενικά για τήν προστασία του περιβάλλοντος.

16) Τήν ολοκλήρωση των μέτρων για πλήρη δωρεάν παιδεία και διασφάλιση της προστασίας της υγείας των νέων εργαζομένων.

17) Τή λήψη δραστικών μέτρων για τήν προστασία της μητρότητας και τήν αξιοποίηση της γυναίκας σε όλες τις εκδηλώσεις της εργασιακής σχέσεως.

18) Τήν άμεση αντιμετώπιση της ανεργίας με τή λήψη ριζοσπαστικών νομοθετικών μέτρων και τόν προγραμματισμό δημοσίων παραγωγικών έργων.

19) Τήν ανακοίνωση από μέρους της Κυβερνήσεως προς τή ΓΣΕΕ κάθε νομοσχεδίου που έχει σχέση με θέματα που άφορούν άμοιβή, προστασία, ασφαλιστική, εργατική νομοθεσία των εργατοϋπαλλήλων για να διατυπώσει ή ΓΣΕΕ τις απόψεις της πριν να κατατεθή τώ νομοσχέδιο στη Βουλή.

2) Τήν απόσυρση του άντεργατικού Νομοσχεδίου του Υπουργείου Κοινωνικών Υπηρεσιών με τώ όποιο επιβάλλεται νέο χαράτσι ασφάλιστρον 4% για τούς εργαζομένους και μόνο 1% για τούς εργοδότες στην περίπτωση υπαγωγής του Κλάδου στα βαρεία και ανθυγιεινά επαγγέλματα.

Το Χρονογράφημά μας

Ο ΑΡΑΠΗΣ

Ήταν μία εδαιρία κι αυτή. Γιατί λοιπόν, να μην την εκμεταλλευτεί κι αυτός; Ένας πραγματικός άραπης μέσα στο φούρνο του για άρτεργάτης. Ήταν, τότε, πριν λίγα χρόνια όπου ο Πατακός θεοποιημένος στη χώρα μας από τους θρηγές του έκανε εξόρμηξη στις αφρικανικές χώρες φάχνοντας για φίλους και έφερε μια σειρά από άραπάδες —φτηνά εργατικά χέρια— να τα προσφέρει στο ντόπιο βιομηχανικό κεφάλαιο, φουκαράδες από το Μπάγκλα - Ντές, το Πακιστάν βουσι γλύτωσαν από τη συμφορά που σκόρπισε κι' εκεί η αμερικανική CIA, να δουλέψουν στην Ελλάδα για ένα ξεροκόμματο. Έτσι σκέφτηκαν οι 'Απριλιανοί Έθνοσωτήρες. Έτσι θα τσάκιζαν και τα μεροκάματα στη χώρα μας ύπερ των αφεντιάδων στον τόπο μας.

Εδαιρία, λοιπόν, για τον εργοδότη άρτοπού. Πήρε τον άραπη. Ήθελε λίγο από τη δουλειά μας. Έ, σιγά - σιγά θα στρώσει. 'Αλοήμονο, έδω φτιάξαμε άραπάδες τους Έλληνες. Τούτος είναι έτοιμος, γεννημένος άραπης. — Έγκώ ντουλειές τέλω κάνει έδω φούρνο. Πληρώνη έμένα άραπη και φάω κομμάτι ψωμί, είπε κι' έδειξε τα άσπρα του δόντια γελώντας με το στανό για να φανή λίγο συμπαθής. — Έλα, έλα αύριο πρωί να πιάσης δουλειά. Να πάρε και λίγο ψωμάκι να φάς, του είπε ο φούρναρης και του πρότεινε μια φαντζόλα ψωμί. — Τι ώρες έλτης έγκώ κύριος; Πρώτης ο άραπης. — Έλα πέντε το πρωί έσύ... 'Ο άραπης έφυγε κι' ο φούρναρης σκέφτηκε καλά ότι, να κάτι εδαιρίες. Θα τον πάρω και μόλις μάθη καλά θα πάρω κι' άλλον. Θα του δώσω κι' ένα χιλιαρικάκι τη βδομάδα να κάνω τη δουλειά μου.

Σημεριώματα Δευτέρας στις πέντε και... το πρωί μπήκε ο άραπης στο φούρνο και γούρλωσε τα μάτια του όταν είδε τους άσπρους άραπάδες να δουλεύουν μουσκεμένοι στον ιδρώτα. Δεν μίλησε γιατί δεν ήξερε να μιλήσει. Σιγά - σιγά έφτασε η Παρασκευή και το αφεντικό του είπε ότι πρέπει να πάει να δουλέψει από τις δύο μετά τα μεσάνυχτα για να βγάλουμε ψωμί για δυό μέρες...

'Ο άραπης τάχασε. Σκέφτηκε για λίγο και είπε στο αφεντικό: — 'Αφεντικός ντώ Έλλάντα άντρωποι φάνε νύκτα ψωμί; Ντέν κοιμούνται.

— Μωρέ μαύρε έλα έσύ και τί σε νοιάζει; έσένα αν κοιμούνται ή όχι... — Έμένα νοιάζει γιατί έγκώ κοιμάτε. 'Αμα το άραπη κοιμάτε δεν τρώει, έσύ καταλαβαίνεις;

— Έγώ καταλαβαίνω, του είπε ο εργοδότης. Έλα έσύ και θα μάθεις. Οι άλλοι συναδέλφοι μας ακούγοντας αυτόν τον διάλογο, πικρογέλασαν κι' ο ένας είπε στον άλλον, «ο άραπης είναι άσπρος από μέσα», όχι, του είπε ο άλλος «ο άραπης είναι κόκκινος - κατακόκκινος από μέσα και έξερει καλά από τη ζωή των ανθρώπων». Έμεις είμαστε οι άραπάδες στην ούσια».

'Ο άραπης όλη τη νύχτα δεν μίλησε. 'Ως την άλλη μέρα του Σαββάτου τοιμουδιά. 'Ο μαύρος άρχισε να σκέφτεται ότι έδω δεν λογαριάζεται η ζωή του ανθρώπου αν πρέπει να κοιμηθής και τότε πρέπει να αναπαύεται. Είχε σταματήσει τα άστεία του και κοίταζε με λύπη του τους «άσπρους» συναδέλφους του. Σημάδι καθαρό ότι θα έφαιγε. Οι συναδέλφοι μας ένοιωσαν τον έαυτό τους μειωμένο. Έπρεπε όμως να τον κεντήσουν, να πιάσουν κουδέντα μαζί του.

— Έ, πατριώτη, πώς σου φαίνεται η δουλειά μας; Έμεις, όπως είδες, σε προσέχουμε και τοιγαράκι και καφεδάκι και δε σ' αφήνουμε να σηκωθείς τσουβάλα μόνος σου...

— Έσείς ντέν έζέρετε. Έσείς ντουλεύετε άλλοι τρώνε, έσείς ήλιο ντέν έχετε. Έσείς ντουλοοι καταλαβαίνετε; Έσείς έχει στόμα μόνο να τρώτε και όχι να μιλάτε. Έσείς γκάαα γκάααα γκάααα ντέν κάντε γκάααα γκάααα είστε, καταλαβαίνεις;

— 'Ορέ γ., το σόι του ο κερατάς μζς λέει και γαϊδούρια, είπε θυμωμένος ο φουρνάδρος κι' έδειξε άγριες διαθέσεις για τον άραπη. Τόν πρόλαβε όμως ο ζυμωτής.

— Έ, στάσου, του είπε, ίσια - ίσια δεν μζς είπε γαϊδούρια. Μζς είπε όμως ότι και τα γαϊδούρια φωνάζουν —γκορίζουν. Έμεις δεν κάνουμε ούτε γκάααα.

Μά ο φουρνάδρος τ'έφερε βαρύ αυτό. «'Ακουξ ο άραπης να μζς πη και γαϊδούρια. Δεν κοιτάει τα χάλια του», μονολογούσε.

Σκόλασε η δουλειά στις δυόμιση το απόγευμα. Στάθηκαν μπροστά στο ταμείο, να πληρωθούν. 'Ο εργοδότης φώναξε πρώτα τον άραπη να τον πληρώσει επιδειχτικά μπροστά στους «άσπρους» συναδέλφους μας.

— Έλα, του είπε. Πάρε. Του έδωσε δυό πεντακοσιάρικα ένα πενήντατάρι και τρία δεκάρικα...

'Ο άραπης δεν άπλωσε άμέσως το χέρι του. Κοίταξε τον εργοδότη με μισόκλειστα μάτια και ξανακοίταξε το «βδομαδιάτικον». Σε λίγο τα παίρνει στα χέρια του και τα δείχνει στον εργοδότη λέγοντάς του:

'Αφεντικός τί πάρεις με αυτά; Πόσα ώρα δουλεύεις; Πόσα μέρα και πόσα νύκτα; Με αυτό που δείχνεις τί αγοράσεις άραπη; Δώσε κι' άλλο. Πολύ ντουλειά κάνει έγκώ.

'Ο εργοδότης τ'άχασε. Οι άλλοι σάστισαν ντροπισαμένοι. Έβγαλε και του έδωσε ακόμα ένα κατσάρικο λέγοντάς του: — Έδω, κύριέ μου, έχει νόμο. Τόσα πρπει να πάρεις.

— Νόμος ντικός σου είναι. Μαγκάζι ντικός σου είναι. 'Ολα ντικά σου είναι, ντικά μου πιδ είναι; 'Ο άραπης Ντευτέρα ντέν ντουλεύει.

'Ο ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΣ ΜΑΣ ο άραπης έφυγε. Έφυγε για να μην ξανάρθει στο φούρνο, με το κεφάλι ψηλά. Στητός, λεπτός, σγουρομάλλης λιγερόκορμος γιομάτος πείσμα αλλά και περηφάνεια. Τά είπε, αναλόγως, καλά. (Κράτος — Νόμοι — μαγκάζι είναι δικά του, οι άραπάδες δεν έχουν τίποτα). Έμεις πήραμε ένα μάθημα... και τα γαϊδούρια κάνουν γκάαα γκάαα για να φάνε. Γεια σου μαύρε ΣΥΝΑΔΕΛΦΕ.

ΤΑΚ—ΠΑΠ

Οι εργάτριες ίματισμού και οι άρχαιρεσίες

ΧΙΛΙΑΔΕΣ εργάτριες άπασχολούνται στα εργοστάσια και τις βιοεχνίες ίματισμού. Μόνο στον κλάδο μας, των γυναικείων φορεμάτων και έσωρούχων, οι εργάτριες φτάνουν τις 15.000 — 20.000. Στο καθένα απ' τα μεγαλύτερα εργοστάσια της πρωτεύουσας «Τσιτσόπουλου», «Πειραική» - Πατραϊκή», «Κατράντζου», «Πάλκο», «Τριούμφ», και «Τσιροζίδη», άπασχολούνται 300 μέχρι και 600 εργάτριες.

Τα μεροκάματα κυμαίνονται από 190 το βασικό μέχρι 250 δρχ. 'Η άνυπαρξία όμως, κλαδικής συλλογικής σύμβασης, επιτρέπει αυθαιρεσίες και προϋποθέτει την καλή θέληση της εργοδοσίας για το «δικαίω» καθορισμό του ύψους του μεροκάματου αναλόγως με την ειδικότητα. Τό σύστημα της παραγωγής που έχουν εφαρμόσει σχεδόν σ'

λύτερη κούραση και φροντίδα και άγωνία γιατί αρχίζουμε από την αρχή. • Οι συνθήκες δουλειάς είναι ξεθεωτικές. Οι κόπτριες και οι σιδερώτριες επί όκτώ ώρες είναι όρθιες. Τα πόδια τους πρίζονται και πονάνε καθημερινά. Στις βιοεχνίες που δεν φτάνει συνήθως ο «νόμος» γίνεται μεγαλύτερη έκμετάλλευση. Χιλιάδες

χωρίς δώρα, χωρίς —το κυριώτερο— σύνταξη. Οι άμοιβές που καταβάλλουν οι βιοτέχνες είναι πενιχρές, π.χ. 35 μέχρι 150 δρχ. για ένα φόρεμα και 25 μέχρι 50 δρχ. για μία φούστα. Τα υλικά φυσικά θαρύνουν τις εργάτριες. Τό σωματείο μας πριν από τό 1967, κινητοποιήθηκε για την δημιουργία κλαδικής σύμβασης άλλα

Σκυμμένες πάνω στη μηχανή και στο θελόνη προσέχουν μήπως είναι οι έξωτερικές εργάτριες. Έτσι άποφευγεί ο εργοδότης τό ΙΚΑ και γενικά όλες τις υποχρεώσεις που προβλέπει η εργατική νομοθεσία. Οι εργάτριες έντωματαξυ μένουν χωρίς ύγειονομική περίθαλψη, χωρίς άποζημιώσεις, τούς ξεφύγει μια θελονιά. ή δικτατορία άνέκοφε τις προσπάθειές μας. Ποτέ τό κράτος δεν συμπαραστάθηκε στα προβλήματά μας. 'Οπως δεν ενδιαφέρεται και για τα γενικώτερα προβλήματα της (ΣΥΝΕΧΕΙΑ στην 7η σελίδα)

Γιατί όχι και εργατικά ειδικήρια κινηματογράφου;

Τα τελευταία χρόνια, όμως, νέοι προσθετικοί κινηματογραφιστές προσπαθώντας σκληρά, με θυσίες οικονομικές και μόχθο, αλλά προχωρώντας όλο και πιδ μπροστά, έχουν καταφέρει να κάνουν ένα πρώτο ρήγμα και να σταθεροποιηθούν σ' ένα μικρό προγεφύρωμα σ' αυτό τό χώρο που μέχρι πριν λίγο θεωρούνταν άποκλειστικό φέουδο της άντιβουαστικής οικονομικής όλιγαρχίας.

Οι ταινίες τους που καταπιάνονται χωρίς ύπεκφυγές με τα πραγματικά προβλήματα της κοινωνίας, που μελετούν και φωτίζουν τό εργατικό κίνημα και τούς πολιτικούς άγώνες του λαού μας, έχουν αποκτήσει τώρα πιδ τό κοινό τους, μικρό ακόμα, είν' αλήθεια, αλλά δυναμικό και ένθουσιώδες, και μπορούν τώρα πιδ να ύπολογίζουν ότι τουλάχιστο, δε θα καταποντιστούν οικονομικά.

'Ο με γ α λ ο ς ο γ κ ο ς των εργαζομένων, όμως, κρατείται ακόμα μακριά απ' τις ταινίες αυτές, που προβάλλονται μόνο σε 4—5 κεντρικούς κινηματογράφους της 'Αθήνας, ενώ όλες οι άλλες αίθουσες μένουν στον έλεγχο του κατεστημένου και κατακλύζονται από τα ύποπρόντα της έλληνικής και ξένης κινηματογραφικής βιομηχανίας.

Έλέγχοντας με τα κεφάλαιά του όλο τό κινηματογραφικό κάλωμα, απ' την παραγωγή και την έμπορία των ταινιών ως την προβολή τους στις αίθουσες, τό κατεστημένο προβάλλει σαν μόνος και άδιαφιλονίκητος κύριος σ' αυτό τό πεδίο.

'Ομως δεν είναι έτσι, δεν πρέπει να είναι έτσι. Οι προσθετικοί κινηματογραφιστές έκαναν κιόλας τα πρώτα βήματα, σημείωσαν τις πρώτες έπιτυχίες. Οι προσπάθειές τους, όμως, μόνο αυτών, δεν είναι άρκετές. Οι εργάτες, όλος ο εργαζόμενος λαός, πρέπει να ρίξουν τώρα τό βάρος των οργανωμένων τους δυνάμεων στον άγώνα για την άπελευθέρωση του λαού απ' τό άγκάλισμα της άντιβουαστικής ιδεολογίας.

ΤΑ ΣΥΝΔΙΚΑΤΑ και οι εργατικές παρατάξεις πρέπει να καταπιαστούν με τό ζήτημα σε συντονισμό με τούς προσθετικούς κινηματογραφιστές. Έτσι μόνο θα βρεθούν οι τρόποι και τα μέσα για να φτάσουν οι ταινίες αυτών των τελευταίων στους φυσικούς τους άποδέκτες, τούς Έλληνες εργαζόμενους. Και τρόποι άποτελεσματικοί δεν είναι άδύνατο να έξευρεθούν.

'Ας μην ξεχνάμε τα ειδικήρια του θεάτρου (που στοιχίζουν πανάκριβα) που δίνονται θεωρών απ' την 'Εργατική 'Εστία. Γιατί όχι και ειδικήρια (ή μέρος του άντιτίθου τους) κινηματογράφου; Κινηματογραφικές αίθουσες υπάρχουν παντού, ακόμα και στις κομπούλες και στα μεγάλα χωριά. 'Ολοι οι εργαζόμενοι της 'Ελλάδας θα μπορούν να έπωφεληθούν απ' τό μέτρο αυτό. Ένώ με την έπιλογή των προμοδοτούμένων ταινιών απ' τούς άντιπροσώπους των εργατών και απ' τούς προσθετικούς δημιουργούς θα σπάσει για τα καλά τό μονοπώλιο του κινηματογραφικού κατεστημένου. 'Αξίζει τον κόπο.

Οι άπεργοι της ΜΕΛ είναι αποφασιδμένοι να νικήσουν

Οι κάτοικοι των συνοικισμών Θεσσαλονίκης προσφέρουν τρόφιμα για να τους ενισχύσουν.

«Ο ΑΓΩΝΑΣ μας θα είναι μακροχρόνιος. Γιαυτό είμαστε βέβαιοι και πανέτοιμοι». Τα παραπάνω δήλωναν οι άπεργοι της Μακεδονικής Έταιρίας Χάρτου «ΜΕΛ», όταν ξεκίνησαν την άπεργία τους πριν από ένα περίπου μήνα. Ήταν σίγουροι, γιατί γνώριζαν πολύ καλά ότι η εργοδοσία, που σ' όλη τη διάρκεια της δικτατορίας έκανε το πλάν για να καταπνίξει τη δίκαιη όργη τους με τους ύποτακτους «συνδικαλιστές» της δεν έπρόκειτο να κάνει δεκτό κανένα από τα αιτήματά τους. Αντίθετα, γνώριζαν, ότι θα χρησιμοποιούσε τον καταπιεστικό μηχανισμό της και όποιο άλλο πρόσφορο μέσο είχε από την πλευρά της κυβέρνησης, για να σπάσει την άπεργία τους, να τους επαναφέρει ήττημένους πίσω στο «μαντρί».

Οι άπεργοι απέδειξαν μέχρι σήμερα ότι και τον άγώνα που ξεκίνησαν μπορούν να τον διεξάγουν ένωμένοι, αλλά και ότι είναι έτοιμοι να τον περιφρουρήσουν από κάθε άπότρημα. Όταν ξεκίνησαν ήταν μόνοι και με έχθρους μέσα στο ίδιο το ΕΚΘ. Τώρα έχουν τη συμπαράσταση όλων των συνδικαλιστικών παρατάξεων, πάρα πολλών εργατικών σωματείων και την πλειοψηφία του λαού της Θεσσαλονίκης, που παρακολουθεί τον άγώνα τους και τους συμπαράστέκεται ήθικα και υλικά.

Προσπάθειες που καταβλήθηκαν για να παρναριστεί η άπεργία τους, εύτυχώς απέτυχαν, γιατί αντιμετώπισαν την ολοκληρωτική αντίθεση των άπεργών.

Ο άγώνας των εργαζομένων της ΜΕΛ ούσιαστικά άρχισε άρκετά πριν από την κήρυξη της άπεργίας διαρκείας στις 31 Αυγούστου. Ένα περίπου μήνα πριν, στις άρχές Ιούλη, δημοσιογήθηκε το νέο σωματείο, που, εκτός από το διοικητικό συμβούλιο, εξέλεξε και την κεντρική άργανωτική συντονιστική έπιτροπή, που έχει πλατύτερη βάση και συνεδριάζει μαζί με το Δ.Σ., όταν πρόκειται να συζητηθούν σοβαρά θέματα.

Η νέα διοίκηση, άμέσως μετά τη συγκρότησή της σε σώμα, έδωσε ύπόμνημα στην έταιρία στο όποιο άναφέρονταν όλα τα αιτήματα των εργαζομένων, αλλά κυρίως άπαιτούνταν έπιτακτικά με

το ύπόμνημα ή επαναπρόσληψη εκείνων που άπολύθηκαν, γιατί άνέντευξαν συνδικαλιστική δράση μετά τη πτώση της χούντας. Οι άπολυμένοι, που είχαν άποτελέσει και την προσωρινή διοίκηση, ήταν οι: Γ. Βούλγαρης, Άν. Ίορδανόπουλος, Ίωάννα Κουτσάκη, Χρυσ. Ίωάννου, Εύγεν. Άτζαμιδάκη και Νικ. Πολυχρονιάδης. Παρά τις προσπάθειες όμως της διοίκησης, ή εργοδοσία άρνήθηκε να ξαναπρολάβει τους άπολυθέντες.

Στο μεταξύ γίνονταν άγώνας με τη μορφή στάσεων εργασίας, που πολλές φορές δεν ήταν παρά άπεργίες 24ωρες ή 48ωρες. Οι εργαζόμενοι της ΜΕΛ με ύπομνήματά τους προς την εργοδότητρια έταιρία, που κοινοποιούνταν και στους άρμόδιους ζητούσαν έπιλυση των παρακάτω προβλημάτων:

- Αύξηση μισθών από 20—40%
- Έπίδομα άνθυγιεινής εργασίας 15%.
- Βελτίωση συνθηκών εργασίας
- Άπόδοση των 2,5 εκατομ. δραχμών που κατακρατούσε ή έταιρία από τους μισθούς.
- Κανονική έγγραφη στο ΤΑΤ.
- Έφαρμογή της διαιτητικής άπόφασης να ύπάγονται στην χαρτοποιία και όχι στη χαρτονοποιία.
- Έξίσωση άποδοχών όσων προσφέρουν την ίδια δουλειά, άνεξάρτητα από πτυχίο.
- Πληρωμή σε τακτές προθεσμίες, κάθε δεκαπενθήμερο.

Η εργοδοσία, αντί να καθήσει να συζητήσει τα αιτήματά τους, τους έμπαίζει. Συγχρόνως πολυλαπιασιάζει τα μέτρα καταπίεσης. Έτσι οι εργαζόμενοι δεν είχαν άλλο δρόμο να διαλέξουν από την καθοδο σε άγώνα πιο δυναμικό και κήρυξαν την άπεργία διαρκείας, παίρνοντας τη σχετική άπόφαση σε γενική τους συνέλευση.

Στη διάρκεια αυτής της άπεργίας, οι εργαζόμενοι της ΜΕΛ συνεδηγοποιούν ότι μόνον ένωμένοι και με άγώνες θα κατακτήσουν όσα τους άνήκουν. Έτσι, παρουσιάζεται το φαινόμενο, εργατοϋπάλληλοι που πριν δίσταζαν να έγγραφούν στο σωματείο τους, να έρχονται τώρα και να μπαίνουν σ' αυτό με ένθουσιασμό.

Συγκινητικές είναι έπίσης και οι εκδηλώσεις συμπαράστασης προς τον άγώνα των άπεργών της ΜΕΛ. Άνώνυμα άτομα και σωματεία προσφέρουν την ήθικη και υλική τους βοήθεια. Κάτοικοι των συνοικισμών της Θεσσαλονίκης μαζεύουν τρόφιμα και τους τα στέλλουν.

Χαρακτηριστική είναι ακόμη ή στάση των γυναικών που εργάζονται στη ΜΕΛ και που άποτελούν σημαντικό ποσοστό. Είναι πολύ πιο άποφασισμένες να συνεχίσουν τον άγώνα, όσο κι αν διαρκέσει.

ΠΑΝΟΣ ΚΑ΄ΣΙΔΗΣ

Η τριμελής συνδικαλιστική άποστολή των Κεντρικών Συνδικάτων της Ούγγαρίας, ή όποια προσεκληθή και φιλοξενήθηκε στην Άθήνα από το ΑΕΜ, και είχε συνδικαλιστικές έπαφές και φιλικές συνομιλίες με το Προεδρείο του Ε. Κ. Πειραιώς και τον Πρόεδρο της Όμοσπονδίας Έθιωτ. Έπαλλήλων.

Θέματα συνταξιούχων

Βασική διαπίστωση άποτελεί το γεγονός ότι οι σημερινές άποδοχές των συνταξιούχων του ΙΚΑ οδηγούν τους άπομαχους της δουλειάς σε γρήγορο άφανισμό γιατί δεν έπαρκούν για την κάλυψη ούτε των πιο στοιχειωδών άνάγκων τους.

Μία άπογραφή αυτών των στοιχειωδών άναγκών ένός πολιτισμένου ανθρώπου που ζή με τη γυναίκα του μόνης πολιτισμένου ανθρώπου που ζή με τη γυναίκα του μόπροσδιορισμό του ελάχιστου ποσού που άπαιτείται για σύνταξη.

Έτσι φθάνουμε στο ποσό των 5.500 δραχμών που ζητά το ΑΕΜ να είναι ή ελάχιστη σύνταξη. Το ποσό αυτό είναι περίπου ίσο με το 80% του σημερινού βασικού ήμερομισθίου έπι τις 30 ή 31 μέρες του κάθε μήνα.

Μπορεί έπίσης το ποσό αυτό να συγκροτηθή με αύξηση των σημερινών βασικών συντάξεων κατά ένα ύψηλο ποσοστό σε συνδυασμό προς την αύξηση στο μισό της βασικής σύνταξης του έπιδόματος συζύγου και παιδιών.

Ζητά άκόμα το ΑΕΜ την θέσπιση με νόμο της τιμαριθμικής άναπροσαρμογής των συντάξεων.

Ζητά να σταματήσει ή αύξηση των άσφαλιστικών κλάσεων και στο μέλλον το μόνο που θα έπιτρέπεται να γίνεται θάνατι ή άναπροσαρμογή των άσφαλιστικών κλάσεων που ύπάρχουν.

Ζητά να αύξηθούν οι άποδοχές των γιατρών του Ίδρύματος για να μπορούν να ζουν άξιοπρεπώς, χωρίς να μετέρχονται μέσα άσυμβίβαστα προς την κύρια δουλειά τους.

Ζητά την ίδρυση μεγάλων νοσοκομείων του ΙΚΑ στις μεγάλες πόλεις και κλινικών στις μικρότερες με άνεθασμένη ποσοτικά την παρεχομένη περιθαλψη ώστε να σταματήσει ή σημερινή άπαράδεκτη κατάσταση.

Όλα αυτά για να γίνουν πρέπει να δοθή ή ικανοποιητική ένίσχυση από το Κράτος προς το ΙΚΑ που ένω άποτελεί ύποχρέωσή του (Ν. 1864) διαρκώς άναβάλλεται ή περιορίζεται σε άπαράδεκτα χαμηλά ποσά.

Εργάτριες ίματισμού

(Συνέχεια από την όη σελίδα)

εργαζόμενη γυναίκα που στην πλειοψηφία τους είναι συγχρόνως και σύζυγοι και μητέρες. Και γνωρίζουμε όλες τί πάει να πεί αυτό: Άλλες 8 ώρες δουλειά στο σπίτι. Πρόβλημα ποιος θα κρατήσει το παιδί. Γιατί φυσικά οι παιδικοί σταθμοί στη χώρα μας είναι ελάχιστοι κι αυτοί λειτουργούν πλημμελώς.

τη μάχη δεν έχουμε να φοβηθούμε τίποτα. Τα προβλήματα πιέζουμε, πρέπει έμεις να τα άντιμετωπίσουμε και να διεκδικήσουμε τη λύση τους.

Η εργοδοσία μας πολεμάει ένωμένη μέσα από τις οργανώσεις της. Έμεις θα παλαίψουμε μέσα από το σωματείο μας που συντονίζει, ένώνει και καθοδηγεί τη δράση μας. Γραφτείτε όλες στα σωματεία σας. Οι άρχαιρεσίες πλησιάζουν. Ένα δημοκρατικά εκλεγμένο συμβούλιο από συνα-

Συναδέλφισσες, τα προβλήματα μας αυτά θα τα λύσουμε μόνο

Αιτήματα:

- Αύξηση 30 — 40%.
- Μείωση των ώρων εργασίας.
- Ύπογραφή συλλογικής σύμβασης με τις οργανώσεις των εργοδοτών.
- Άναγνώριση ειδικότητας και προϋπηρεσίας.
- Δημιουργία Έπικουρικού Ταμείου.

με τον δικό μας άγώνα. Οι περισσότερες εργάτριες είναι έπιφυλακτικές και φοβούνται να γραφτούν στο Σωματείο τους, από φόβο μην άπολυθούν.

Όταν όμως ένωμένες δίνουμε

δέλφους και συναδέλφισσες δραστήριους και τίμιους, που θα άναδείξουμε στις έπερχόμενες άρχαιρεσίες, θα άποτελέσει έγγύση για την προώθηση και λύση των αιτημάτων μας. Β. Γ. — Β.

Γράμμα από την Πρωτεύουσα του Μωριά

Άγαπητοί συνάδελφοι,

Το Έργατικό Άντιδικτατορικό Μέτωπο Πάτρας χαιρετίζει την έκδοση της «Έργατικής Ένότητας», δημοσιογραφικού όργανου του ΑΕΜ, που είναι έπαλη προβολής και υπεράσπισης των εργατικών συμφερόντων.

Ένα ζήτημα που καίει τους εργαζόμενους της Πάτρας είναι ή επανεγγραφή στο Έργατικό Κέντρο των Σωματείων, που διαλύθηκαν από τη χούντα. Τα σωματεία αυτά έκπροσωπούν περισσότερους από 5.000 εργαζόμενους και ή ένταξή τους στη δύναμη του ΕΚΠ θα συνέβαλε στο συντονισμό και την άποτελεσματική διεκδίκηση των αιτημάτων μας. Στο μεταξύ, οι άνθρωποι που διορίστηκαν από τη χούντα εξακολουθούν, εκτός από ελάχιστες εξαιρέσεις, να παραμένουν στις διοικήσεις των σωματείων που άνήκουν στο ΕΚΠ.

Το γεγονός έχει άποθρασύνει τους εργοδότες και όμαδικά στην παραμικρή διεκδίκηση των εργαζομένων άπαντούν με άπολύσεις. Χαρακτηριστικές είναι οι περι-

πτώσεις αυτές στις βιομηχανίες «Πειραική - Πατραϊκή», «Πιρέλι» κλπ.

Άποκορύφωμα της εργοδοτικής άσυδοσίας είναι ή κατακράτηση δεδουλευμένων ήμερομισθίων από τη χαρτοβιομηχανία Λαδόπουλου. Οι 1000 εργαζόμενοι που δουλεύουν στη βιομηχανία αυτή κατέβηκαν εδώ και άρκετες ήμέρες σε στάση εργασίας και παραμένουν κλεισμένοι στο εργοστάσιο, διεκδικώντας τα καθυστερούμενα.

Το ΑΕΜ Πάτρας καταγγέλλει

τις άντεργατικές αυτές ένεργειες των μεγαλοεργοδοτών και καλεί τους εργαζόμενους να συσπειρωθούν στα σωματεία τους και να άπαιτήσουν την άναπροσαρμογή των άποδοχών με βάση το άνεργό κληρομένο κόστος της ζωής, την επανεγγραφή των διαλυμένων από τη χούντα σωματείων στο Ε.Κ.Π., το σταμάτημα των άπολύσεων των συνδικαλιστών και την επαναπρόσληψη των άπολυθέντων.

Με συναδελφικούς χαιρετισμούς
ΤΟ Α.Ε.Μ. ΠΑΤΡΑΣ

Να παρέμβει ή κυβέρνηση για να δοθούν τα δουλεμένα μεροκάματα

Συνεχίζεται για 21 ήμέρα ή άπεργία στο Λαδόπουλο.

Η τοπική έπιτροπή ΑΕΜ Πάτρας με τηλεγράφημά της προς την Κ.Ε. του ΑΕΜ έζητεί την παρέμβαση των άνώτατων συνδικαλιστικών όργανώσεων προς την Κυβέρνηση και τον ύ-

πουργό Άπαχαλότητας για την έπιλυση των αιτημάτων των άπεργών της χαρτοβιομηχανίας Λαδόπουλου. Η άπεργία συνεχίζεται με άκμαλο το ήθικό των εργατών για 21 ήμέρα. Συγκινητική είναι ή άλληλεγγύη των εργαζομένων της Πάτρας προς τους άπεργούς.

Σχετικά με το νομοσχέδιο για τα βαρέα και άθυγινα ΠΡΟΚΛΗΤΙΚΗ Η ΣΤΑΣΗ ΤΟΥ κ. ΧΡΥΣΑΝΘΟΠΟΥΛΟΥ

Ο υπουργός Κοινωνικών Υπηρεσιών κ. Χρυσανθόπουλος αγνόησε την ΓΣΕΕ και τις άλλες εργατικές οργανώσεις στη φάση της επεξεργασίας του σχεδίου νόμου για την ασφάλιση των εργαζομένων στα βαριά και άθυγινα επαγγέλματα. Και αγνόησε για δεύτερη φορά, τις έντονες διαμαρτυρίες των εργατικών οργανώσεων για τις άνεργες διατάξεις που περιέχει το σχ. ν. που επεξεργάστηκε το υπουργείο Κοινωνικών Υπηρεσιών και το κατέθεσε στη Βουλή, με την απαράδεκτη αρχική του μορφή. Αυτό ως προς τη νοοτροπία και τη μεθοδολογία του κ. υπουργού, που πιστεύει πως μπορεί να ρυθμίζει εργατικά θέματα, αδιαφορώντας για τη γνώμη και τις αντιδράσεις των ενδιαφερομένων και των οργανώσεών τους. Στην ουσία του το σχ. ν. «περί ρυθμίσεως θεμάτων των ασφαλίσεως εργαζομένων εις ιδιαιζόντως βαρέα και άθυγινα επαγγέλματα» είναι βαθύτατα άνεργα-τικό, για τους εξής λόγους:

Πρώτο, γιατί παραβιάζει εις βάρος των ασφαλισμένων την καθιερωμένη από την εποχή άκωμια της ίδρυσης του ΙΚΑ αναλογία της ασφαλιστικής εισφοράς, που είναι δύο προς ένα (δύο οι εργαζόμενοι, ένα οι εργαζόμενοι). Η αναλογία αυτή ισχύει και σήμερα για τους δυο βασικούς κλάδους ασφάλισης (άσθενείας και συντάξεως), όπου η εισφορά των εργοδοτών είναι 13% και των εργαζομένων 6,5%.

Συστηματική επιδίωξη των εργοδοτών είναι να αποτρέψουν αυτή την αναλογία. Και το έχουν αυτό επιτύχει σε σημαντικό βαθμό στον τομέα της επικουρικής ασφάλισης, καθώς και για ειδικές περιπτώσεις, όπως π.χ. είναι οι ειδικοί όροι ασφάλισης των εργαζομένων σε βαριές και άθυγινα εργασίες.

Για αυτήν ακριβώς την κατηγορία εργαζομένων, που το σύνολό τους το 1974 είχε φθάσει στις 350.000 περίπου, επιβλήθηκε 1,5% ειδική εισφορά, που θα ρυθμίσει αποκλειστικά τους εργαζόμενους, για να καλυφθεί έτσι η πρόσθετη δαπάνη που προκύπτει για το ΙΚΑ από το γεγονός ότι η συνταξιοδότηση των ασφαλισμένων αυτής της κατηγορίας γίνεται κατά 5 χρόνια νωρίτερα (στά 60 χρόνια για τους άνδρες και

στά 55 για τις γυναίκες). Για τον ίδιο σκοπό επιχορηγήθηκε το ΙΚΑ και με το 0,70% της εισφοράς (πέρα του λ)σμού στρατεύσεως. Αντίθετα, στους εργοδότες των βαριών και άθυγιων επαγγελμάτων δεν είχε επιβληθεί τότε, ούτε και αργότερα, μέχρι σήμερα, καμιά πρόσθετη ειδική εισφορά.

Τώρα, με το σχ. ν. που κατατέθηκε στη Βουλή, η εργατική εισφορά από 1,5% αυξάνεται σε 4% και επιβάλλεται και 1% εισφορά στους εργοδότες των βαρέων και άθυγιων επαγγελμάτων. Έτσι, αντί της θεσπισμένης από την αρχή της ίδρυσης του ΙΚΑ αναλογίας 2 προς 1 προς όφελος των εργαζομένων, θεσπίζεται τώρα εισφορά 4 προς 1 προς όφελος των εργοδοτών.

Αυτή η προκλητική αντίστροφη στην κατανομή της ασφαλιστικής εισφοράς είναι απαράδεκτη για τους εργαζόμενους. Και για λόγους αρχής, αλλά και γιατί οι μόνοι που δεν ευθύνονται για τις βαριές και άθυγινα εργασίες συνθήκες της εργασίας τους είναι οι εργαζόμενοι. Ένώ, ευθύνονται για αυτές, σε μεγάλο βαθμό, οι εργοδότες, πέρα από τις αντικειμενικές αιτίες (χρησιμοποίηση δηλητηριωδών ουσιών, υψηλές

θερμοκρασίες, άναθυμιάσεις, δυνάμεις στο ύπαιθρο κλπ.).

Η Κυβέρνηση και η Βουλή έχουν υποχρέωση να μην αγνοήσουν τα δεδομένα αυτά. Να μη μιμηθούν τον Υπουργό Κοινωνικών Υπηρεσιών και να μην υιοθετήσουν την περιφρονητική στάση του απέναντι στη ΓΣΕΕ και στις άλλες συνδικαλιστικές οργανώσεις. Να μην έρθουν σε σύγκρουση με το γενικό αίσθημα των εργαζομένων και να σεβασθούν την καθιερωμένη αναλογία του 2 προς 1 προς όφελος των εργαζομένων, ψηφίζοντας για τη διατήρηση της ειδικής εργατικής εισφοράς σε 1,5% και την επιβολή ειδικής ασφαλιστικής εισφοράς 3% για τους εργοδότες των βαριών και άθυγιων επαγγελμάτων.

Ταυτόχρονα, με το ίδιο νομοσχέδιο επιβάλλεται να λυθεί και το πρόβλημα της σύνθεσης της Επιτροπής Κρίσεως στη βάση των αναλογιών που προβλέπονται από το Νόμο 2868 για τη σύνθεση των Διοικητικών Συμβουλίων των Ασφαλιστικών Οργανισμών, δηλαδή τα 2/3 των μελών της Επιτροπής να είναι αντιπρόσωποι των εργαζομένων και το 1/3 αντιπρόσωποι των εργοδοτών και του Κράτους.

ΘΕΣΣΑΛΙΑ: Άνεργία μαστίζει τους οικοδόμους

ΣΤΙΣ 21 του Σεπτεμβρίου πραγματοποιήθηκε στη Λάρισα πανθεσσαλική σύσκεψη των οικοδομικών σωματείων με θέμα τα προβλήματα του κλάδου και το συντονισμό του αγώνα για την επίλυσή τους. Στη σύσκεψη παραβρέθηκαν, προσκεκλημένοι, αντιπροσωπεία της Ομοσπονδίας Οικοδόμων με επικεφαλής τον Γ. Γραμματέα συν. Φράσκο και αντιπροσωπεία της Συντονιστικής Επιτροπής με επικεφαλής τον πρόεδρό της συν. Τσεμελή. Στη σύσκεψη προέδρευσε ο πρόεδρος του Εργατικού Κέντρου Λάρισας, Εισηγητής ήταν ο σ. Σ. Κολάτος, πρόεδρος Ελαιοχρωματιστών Λάρισας, που είπε τα εξής:

«Συνάδελφοι, με πρωτοβουλία των οικοδομικών σωματείων της Λάρισας συγκεντρωθήκαμε εδώ για να συζητήσουμε τα σοβαρά προβλήματα που μας απασχολούν. Χαιρετίζω τους εκπροσώπους της Ομοσπονδίας και της Συντονιστικής Επιτροπής.

Ευχαριστούμε τη Διοίκηση του Ε.Κ. Λάρισας και ιδιαίτερα τον συν. πρόεδρο του Ε.Κ. για το ενδιαφέρον του για τα προβλήματα μας.

Συνάδελφοι, σαν πρώτο και σοβαρότερο πρόβλημά μας έχουμε την ανεργία που μαστίζει τον Κλάδο μας. Ζητήσαμε επανειλημμένα συγκεκριμένα μέτρα για να σταματήσει η ανεργία, όμως ακόμη δεν έγινε τίποτα ουσιαστικό. Δεν άρχισαν δημόσια έργα υποδομής που θα δώσουν σε εμάς δουλειά αλλά θα βοηθήσουν και την οικονομία μας να προχωρήσει μπροστά.

Ζητήσαμε την επέκταση του σχεδίου πόλεως για να σταματήσει το αίσχος της κατεδάφισης των αυθαιρέτων και να αποκτήσουν και όσοι από μας μπορούν με τις οικονομίες τους δικό τους σπίτι. Δεύτερο έχουμε το θέμα της ασφάλισης μας στο ΙΚΑ και στο επικουρικό.

Έδω στην περιοχή μας όπως

και σε όλες τις περιοχές της χώρας δεν έχει επεκταθεί παντού το ΙΚΑ και το Επικουρικό με αποτέλεσμα να θγαίνουμε μερικά χιλιόμετρα έξω από τις πόλεις και να μην έχουμε ασφάλιση. Έτσι μένουμε χωρίς γιατρό για μας και τα παιδιά μας και ακόμη δεν φθάνουμε ποτέ στη σύνταξη. Στην πόλη της Λάρισας και σε όλες τις πόλεις της Θεσσαλίας δεν υπάρχει κλινική του ΙΚΑ με αποτέλεσμα οι άσθενείς να μεταφέρονται στην Αθήνα και τη Θεσσαλονίκη με κίνδυνο της ζωής τους πολλές φορές.

Το πρόβλημα της υπαγωγής και των άλλων Κλάδων των οικοδόμων στα βαρέα και άθυγινα επαγγέλματα ακόμη παραμένει άλυτο. Θεωρούμε απαράδεκτο το νομοσχέδιο που κατατέθηκε στη Βουλή το οποίο επιβαρύνει με κρατήσεις 40% τους εργαζόμενους και με 10% τους εργοδότες.

Επίσης οι κρατήσεις για δώρο είναι σε βάρος μας. Οι άλλοι εργαζόμενοι επικολοούν στα διδύματά τους τα ένσημα του 13ου μισθού, σ' εμάς που φαίνονται αυτές οι κρατήσεις;

Ακόμα δεν έγινε η νομική καθιέρωση του 7ώρου. Βέβαια πέρασε στη συλλογική σύμβαση,

αλλά οι εργαζόμενοι νοιώθουν περισσότερο σιγουριά με τη νομοθετική κατοχύρωση παρά με τη συλλογική σύμβαση.

Να αυξηθούν τα δάνεια του οργανισμού Εργατικής Κατοικίας να μπορούμε να παίρνουμε σπίτι που να χωράει την οικογένειά μας.

Ένα άλλο πάρα πολύ σοβαρό πρόβλημα, συνάδελφοι, είναι το θέμα της ενότητας του κλάδου.

Παρά το γεγονός ότι υπάρχουν πάρα πολλά σωματεία εκτός της Ομοσπονδίας από την εποχή του Λυκαφδόπουλου, ακόμα η νέα Διοίκηση δεν αποφάσισε να τα επανειλημμένα στη δύναμή της για να μπορέσει ο Κλάδος μας ενωμένος να προχωρήσει πιο αποφασιστικά για τη λύση των προβλημάτων και να φθάσουμε σε ένα συνέδριο της Ομοσπονδίας που θα είναι πραγματικά συνέδριο όλων των οίκων της χώρας μας. Στη σύσκεψη μίλησαν και άλλοι συνάδελφοι, χαιρέτισαν ο πρόεδρος του Ε.Κ. Λάρισας, οι εκπρόσωποι της Ομοσπονδίας και της Συντονιστικής Επιτροπής. Επίσης η σύσκεψη ενέκρινε ψήφισμα με τα προβλήματα του Κλάδου.

ΑΣΤΕΡΙΣΚΟΙ

«Όργανο όλων των εργαζομένων»

Η «Εργατική Ένότητα» εκδίδεται με πρωτοβουλία της Κ.Ε. του ΑΕΜ, αλλά φιλοδοξεί να γίνει όργανο όλων των εργαζομένων, όλων των ελληνικών συνδικαλιστικών δυνάμεων που δρουν στην χώρα μας, ανεξάρτητα από ιδεολογικές πεποιθήσεις και πολιτικές οποιότητες. Θέλει να γίνει όργανο μιάς ενιαίας και συντονισμένης προσπάθειας για την μελέτη, τη προώθηση και λύση των εργατικών προβλημάτων για μιά μεγαλύτερη συμβολή της εργατικής τάξης στην πάλη του λαού μας για την αποχοντοποίηση την κατοχύρωση και διεύρυνση της Δημοκρατίας. Θέλει να γίνει το μέσο μιάς κοινής δράσης όλων για την ανύψωση της ταξικής συνείδησης της εργατικής τάξης, για την δημοκρατικοποίηση, την οργάνωση και την ανανέωση του συνδικαλιστικού μας κινήματος. Το σύνθημά μας: «Ενιαίο ταξικό, αυτόνομο δημοκρατικό συνδικάτο», θγαλλμένο από την μακρόχρονη πείρα θετική και αρνητική του συνδικαλιστικού μας κινήματος, αλλά και από τη σύγχρονη διεθνή πραγματικότητα, εκφράζει περισσότερο ίσως απ' ό,τι σε κάθε άλλη περίπτωση τις ανάγκες της σημερινής Ελληνικής πραγματικότητας. Αλλά για μας, για το ΑΕΜ εκφράζει κυρίως το πνεύμα που καθοδηγεί όλες τις ενέργειες και προσπάθειές μας και φωτίζει όλες τις επιδιώξεις μας. Πιστεύουμε ότι αποτελεί τη στέρεη βάση για συγκέντρωση όλων των δυνάμεων, για μιά συνεργασία ειλικρινή, συνεπή, καρποφόρα και για σήμερα και για το μέλλον.

Νά σταματήσουν οι απολύσεις

Οι απολύσεις συνδικαλιστικών στελεχών είναι πια καθημερινό φαινόμενο. Η μιά μετά την άλλη οι βιομηχανικές επιχειρήσεις απολύουν κάθε εργαζόμενο που κινείται συνδικαλιστικά. Το θέμα αυτό δεν είναι απλώς μιά αντιδικία μεταξύ εργαζομένων και εργοδοτών. Αλλά εντάσσεται στα πλαίσια μιάς συστηματικής προσπάθειας της εργοδοσίας να πνίξει το συνεπές συνδικαλιστικό κίνημα στη γέννησή του. Οι προσπάθειες αυτές δεν αποτελούν τωρινό φαινόμενο αλλά είναι η συνέχεια της μεταπολεμικής ψυχροπολεμικής πολιτικής που η χούντα θεσμοποίησε.

Σήμερα η εργοδοσία διαπνέεται από αυτές ακριβώς τις αντιδραστικές αντιλήψεις. Πρόκειται για μιά συμπεριφορά τελείως ξεπερασμένη για την εποχή μας. Όταν όμως οι πράξεις της εργοδοσίας μαρτυρούν μιά τέτοια μεσαιωνική νοοτροπία, τί κάνει η κυβέρνηση για να γίνουν σεβαστές οι διακηρύξεις της «για την δημοκρατία για όλους και τον ελεύθερο συνδικαλισμό»;

Η στάση της είναι απαράδεκτη. Αντί να διευρύνει την προστατευτική νομοθεσία όπως ζητάνε οι συνδικαλιστικές οργανώσεις, με τη δισταχτικότητα, την αντιφατικότητα στην πολιτική της, η κυβέρνηση παίζει τελικά το παιχνίδι των μεγαλοβιομηχάνων.

Όσο συνεχίζεται αυτή η κατάσταση το ζήτημα των απολύσεων παίρνει ευρύτερες κοινωνικές διαστάσεις. Και οι συνδικαλιστικές οργανώσεις πρέπει να κινηθούν προς όλες τις κατευθύνσεις, στα κόμματα και στη Βουλή, για να κάνουν σεβαστό το δικαίωμα των εργαζομένων να συνδικαλιζούνται.

Δέν δικαιολογείται καμμία καθυστέρηση

Υποπτη και γι' αυτό απαράδεκτη η εγκύκλιος 89/75 του υπουργείου Απασχόλησεως με την οποία επιχειρούσε να μεταθέσει τις αρχαιρεσίες στα διαγραμμένα από το Μακρή και διαλυμένα από τη χούντα Σωματεία. Η προσπάθεια των κύκλων του υπουργείου να δικαιώσει την διάσπαση του συνδικαλιστικού κινήματος καθιερώνοντας μάλιστα και κατηγορίες ήταν σαφής. Ξεχώριζε οργανώσεις Α' κατηγορίας που έχουν δικαίωμα να κάνουν αρχαιρεσίες και να παίρνουν μέρος στα συνέδρια και οργανώσεις Β' κατηγορίας που δεν έχουν τέτοιο δικαίωμα με το αιτιολογικό ότι δεν πρόλαβαν να εκκαθαρίσουν τα μητρώα!

Μπροστά στην γενική αντίδραση της εργατικής τάξης το υπουργείο αναγκάστηκε να δώσει άλλη ερμηνεία στην εγκύκλιο, ουσιαστικά να την άσπυρει.

Το μεγάλο πρόβλημα όμως παραμένει: Της έγγραφης όλων των οργανώσεων χωρίς εξαίρεση στα Εργατικά Κέντρα και Ομοσπονδίες. Όσο οι διοικήσεις των οργανώσεων δεν προχωράνε παραμένουν έκτεθειμένες στα μάτια των εργαζομένων.

Η συνέπεια του Κουλουμπή και η ΓΣΕΕ

Παρά την απόφαση της Διοικήσεως της ΓΣΕΕ για την επανειλημμένη έγγραφη όλων των σωματείων που διαλύθηκαν από τη χούντα, ο Κουλουμπής, ο οποίος σαν μέλος της Εκτελεστικής ψήφισε δυο φορές υπέρ της επανειλημμένης (μια σαν εκτελεστής της ΓΣΕΕ και μια σαν μέλος της Διοικήσεως), δεν επανέγραψε ούτε ένα σωματείο στη δύναμη του ΕΚΠ. Στην τελευταία συνεδρίαση της ΓΣΕΕ, όταν επανήλθε το θέμα, δεν τόλμησε να ανοίξει το στόμα του, έστω για να δικαιολογηθεί.

Στους εργαζόμενους της Πάτρας είναι γνωστή η μακροβιοθεωρητική νοοτροπία και τακτική του Κουλουμπή. Το πρόβλημα όμως είναι, τί έκανε η ΓΣΕΕ για τους Κουλουμπήδες, που δεν σέβονται τις αποφάσεις της ανώτατης συνδικαλιστικής οργάνωσης και την υπογραφή τους; Οι εργαζόμενοι της Πάτρας περιμένουν μιά απάντηση. Και υπόσχονται να στείλουν σύντομα τον Κουλουμπή στο σπίτι του, όπως έκαναν και προδικαστικά.